Milliyet
ÇOCUK
20 Ekim 1986 • Sayı: 42 • 150 Lira
KDV Dahil

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ
Eki İle

Korkusuz Sürücü

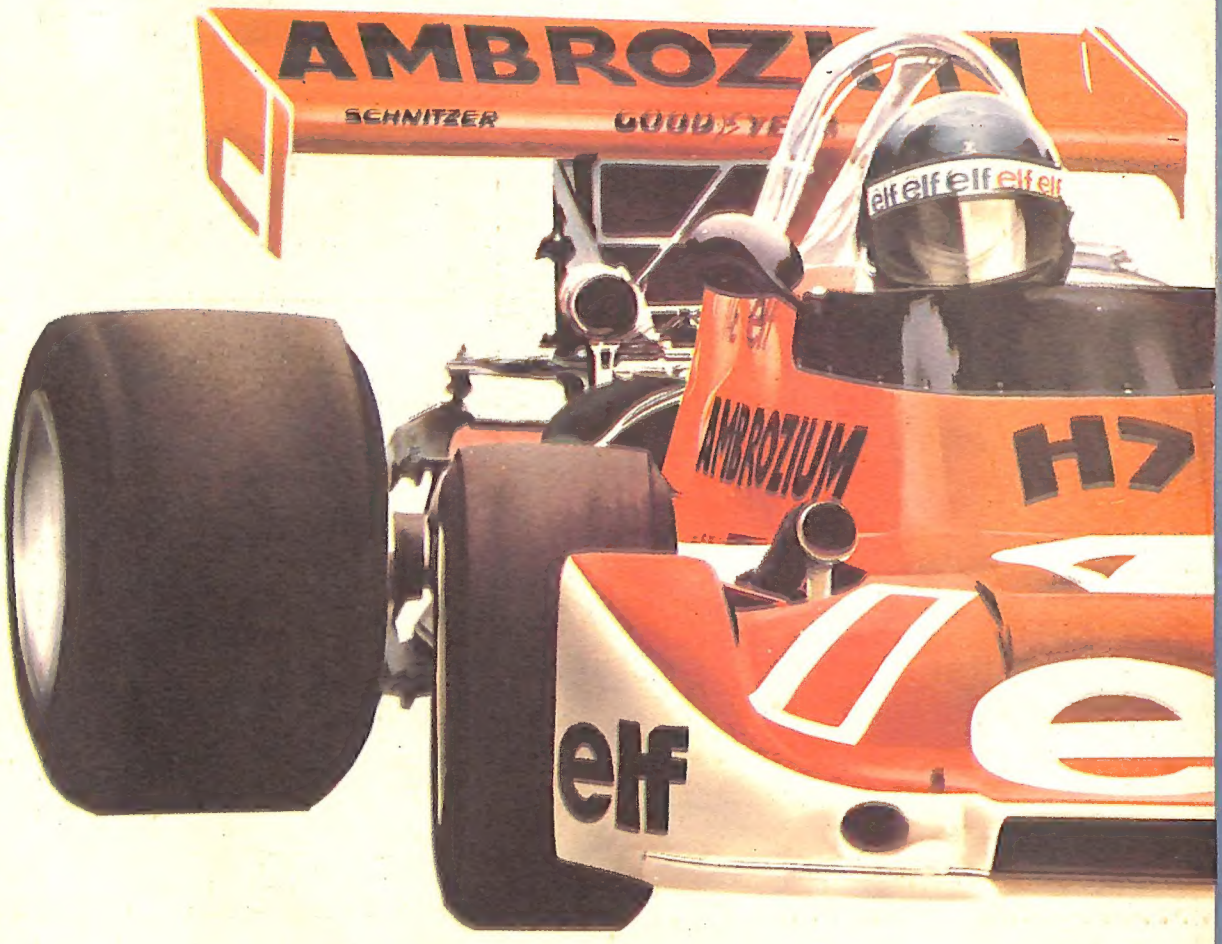

UGH! GRAL GRAL GRAL SMACK!

LEZZO 'DAN...

YENİ LEZZO'LAR ŞİMDİ HEDİYELİ.

Çocuklar,
yarınki dersler çalışıldıysa,
günlük haftalık ödevler yapıldıysa
HAYDİ VAHŞİ BATI'YA...

Şimdi her YENİ LEZZO kutusundan kızılderili ve kovboylar çıkıyor.

Ayrıca kutu içlerindeki çadırları, arabaları, totemleri, kaktüsleri kesin.
Savaş alanları oluşturun.

Ve vahşi batının bu bitmez tükenmez mücadelesi siz de katılın.
Evinizde, odanızda, çalışma masanızın üstünde.

İŞTE SAVAŞÇILARINIZ...

Atom Kimya Sanayi ve Ticaret A.Ş. Büyükdere Caddesi No: 8, Maslak/İstanbul

BİZDEN SİZE

EKİM ayını yarıladığımız şu günlerde, derginizin ortasında ***"parasız ek"*** olarak yayımladığımız ***"Temel Bilgiler Ansiklopedisi"*** de tamamlanmak üzere. Ansiklopedilerini ciltlettirmek isteyen okurlarımızdan bugüne kadar cilt kapakları edinememiş okurlarımızın, cilt kapaklarını 500 liralık posta puluyla ***"Milliyet Çocuk Dergisi, Satış Servisi, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10, Cağaloğlu-İstanbul"*** adresinden istemeleri gerekiyor.

GEÇEN sayımızda yine bu sütunda yazdığımız gibi, yeni dizimiz ***"Her Hafta Bir Okul"*** için mektuplarınızı bekliyoruz. Bize yazın, okuduğunuz okulu bütün Milliyet Çocuk Dergisi okurları tanısın...

BU sayımızda Altına Hücum ve Korkusuz Sürücü adlı çizgi-romanlarımız sona eriyor. Önümüzdeki sayıdan başlayarak, sizlere eski sayılarımızda severek okuduğunuz ***"Afacanlar"***ın yepyeni bir serüvenini yayımlamaya başlayacağız. Ayrıca, derginizin kapaklarını hazırlayan Naci Köksal arkadaşımızın sürpriz bir çizgi-romanı da bizlerle olacak...

Esenlik dileklerimizle...

BU HAFTA DERGİNİZDE BULACAĞINIZ KONULARDAN BAZILARI:

RED KİT

□ Vahşi Batı'nın neşeli kovboyu Red Kit'in "Daltonların Yeğenleri" adlı serüveni sürüyor...

SAYFA:6

AZ GİTTİK, UZ GİTTİK

□ Televizyonda izlediğiniz programın yeni bölümü...

SAYFA: 11

HER HAFTA BİR OKUL

□ Ebru Yener, Kartaltepe İlkokulu'nu tanıtıyor...

SAYFA: 32

MERHABA MÜZİK

□ Michael Jackson, son filminden fotoğraflarla derginizde...

SAYFA: 34

Milliyet ÇOCUK 20 Ekim 1986 • Sayı: 42 • Yıl: 15

İmtiyaz Sahibi
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Redaksiyon
Hikmet Altınkaynak
Nükhet İzet

Teknik Sekreterler
Gamze Baltaş
Aysel Uğur, Naci Özdağlı

Satış Müdürü
Niyazi Yeşil

İşletme Müdürü:
Ali Nazım Onaran

Teknik Danışman
Yetkin Aldinç

Ofset Hazırlık
Mehmet Yalazı

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 (34333) Cağaloğlu/İSTANBUL □ Telefonlar: 526 83 86 - 520 83 94 - 528 42 67 - 528 55 76 □ Abone Koşulları: Yıllık: 7800 TL. Altı aylık: 3900 TL. □ Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Cağaloğlu-İstanbul □ Türkiye'de Satış Fiyatı: 150 TL. □ Kıbrıs'ta Satış Fiyatı: 200 TL.

İÇİMİZDEN BİRİ 4

13 yaşındaki konfeksiyon işçisi Suat Demirelli:

"OKUMAK GİBİSİ YOK!"

"ÇOK pişmanım abi... İlkokulu geçen yıl bitirdim. Babamın durumu fena sayılmaz. Bana, 'Oku oğlum' dedi. Ama ben, okuldan sıkılmıştım. 'Okumayacağım baba' dedim, senin yanında çalışacağım."

"Sonunda babamı ikna ettim. Geçtiğimiz yaz başından beri, babamın konfeksiyon atelyesinde çalışıyorum. Ama şimdi yaptığım hatanın farkındayım. Okumak, bin kat daha iyi."

Bu sözler, 13 yaşındaki **Suat Demirelli**'ye ait. Beş yıllık ilkokul öğrenimi sırasında, çeşitli nedenlerle okuldan soğumuş **Suat**. Babasının konfeksiyon atelyesinde çalışırsa, yaşamın kendisi için daha zevkli olacağını düşünmüş. Ve ailesinin tüm ısrarlarına karşın, öğrenimine devam etme, yerine, çalışmayı yeğlemiş.

Birlikte olduğumuz yaklaşık bir saat süresince, kâh bir dikiş makinesinin başında giysi dikerken, kâh ağır kumaş toplarını incecik kolları üzerinde taşırken gördük **Suat**'ı. Babası **Avni Bey**, hiç de babası gibi değil, tam bir işveren gibi davranıyordu oğluna. Gerekçesi de şu: **'Madem okumak yerine çalışmayı yeğledi, o halde çalışmanın ne demek olduğunu öğrensin. İş hayatının güçlüklerini tanısın."**

Öğle yemeği için atelyede verilen bir saat arada, oldukça sıcak bir söyleşi yaptık **Suat Demirelli** ile. İşte sorduklarımız, işte yanıtları:

—"Seneye ne yapmayı düşünüyorsun, Suat?"

—"Okula gideceğim, abi.., Bir

"Rahatı teptim ama hatamı düzelteceğim... Okuyup polis olacak, suçluları yakalayıp adalete hizmet edeceğim."

senem boşuna geçti, bundan sonraki senelerimin boşa gitmesini istemiyorum."

—"Peki ne olmak istiyorsun?"

-"Polis olmak,suçluları yakalamak, adalete yardımcı olmak istiyorum."

—"Burada çalıştığın için baban para veriyor mu sana?"

—"Veriyor abi... Yemek ve yol paralarımın dışında, haftada 2 bin 500 lira veriyor."

☐ ***"Arkadaşlara kandım, okuldan soğudum... Bir yıldır babamın konfeksiyon atelyesinde çalışıyorum... Ama pişmanım... Seneye okula gideceğim.."***

—"Ne yapıyorsun parayı?"

—"Kitap alıyorum."

—"Ne tür kitaplar?"

—"Çocuk kitapları, çocuk dergileri... Bu arada aklıma gelmişken söyleyeyim. **Milliyet Çocuk Dergisi**'ni dört yıldır okuyorum. Çok da seviyorum... Sevdiğim bu dergi aracılığıyla, tüm kardeşlerime seslenmek istiyorum... Benimle aynı sebeplerden dolayı, bazı arkadaşlar da okuldan soğuyup, öğrenimlerine devam etmemeyi düşünebilirler. Sakın öyle bir hata yapmasınlar... İnsan sonradan çok pişman oluyor... Okumak gibisi yok."

—"Yaptığın iş çok mu zor Suat?"

—"Evet, abi çok zor... Ben okumayı zor sanırdım ama, böyle çalışmak okumaktan daha zor."

—"Yorulunca ne yaparsın peki?"

—"Müzik dinlerim. Burada çalışmaya başladığımdan beri Arabesk Müziğe alıştım. Ama okula gidip başka tür müzikler de öğrenmeyi istiyorum."

Sevgili okurlarımız, **"İçimizden Biri"** adlı yeni yazı dizimizin dördüncüsünü bu sayımızda sunuyoruz. Severek okuduğunuza inandığımız bu dizimiz hakkında düşüncelerinizi bilmek istiyoruz. Eleştiri ve önerilerinizi, **"Milliyet Çocuk Dergisi, İçimizden Biri, Prof. İsmail Gürkân Cad. No: 10, Cağaloğlu-İstanbul'** adresine bekliyoruz...

—"Okurlarımıza söyleyeceğin bir şey var mı?"

—"Ben, bazı arkadaşlarımın etkisiyle okuldan soğumuştum... Çok zor durumdaki arkadaşlarımın gerekirse çalışarak okuduklarını görerek, yaptığımdan utanıyorum şimdi... Rahatı tepmekle hata ettim. Ama aklım da başıma geldi... Umarım aynı hataya başkaları düşmez."

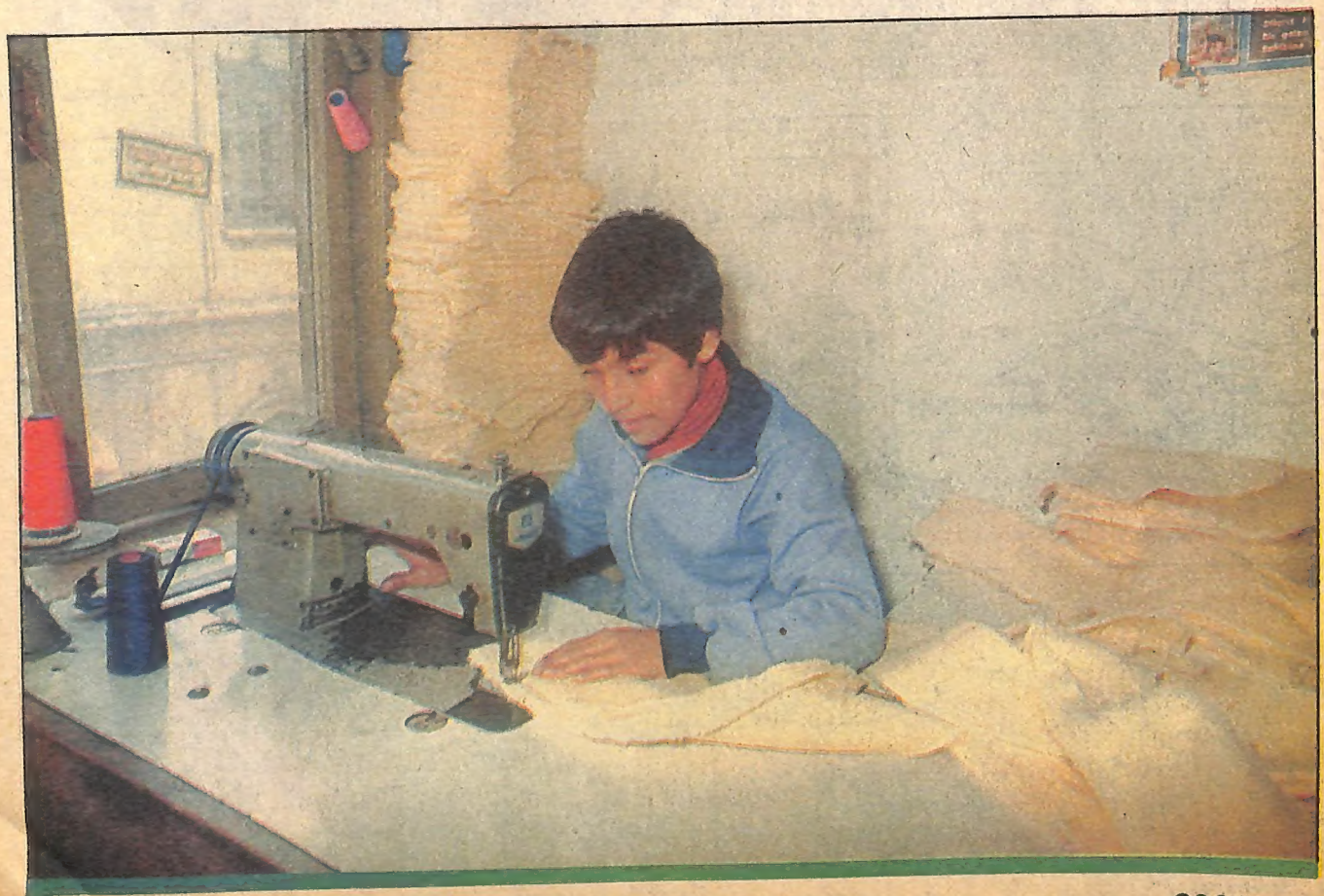

Yayın Hakkı (Copyright): Dargaud Editeur - Milliyet Yayın A.Ş.

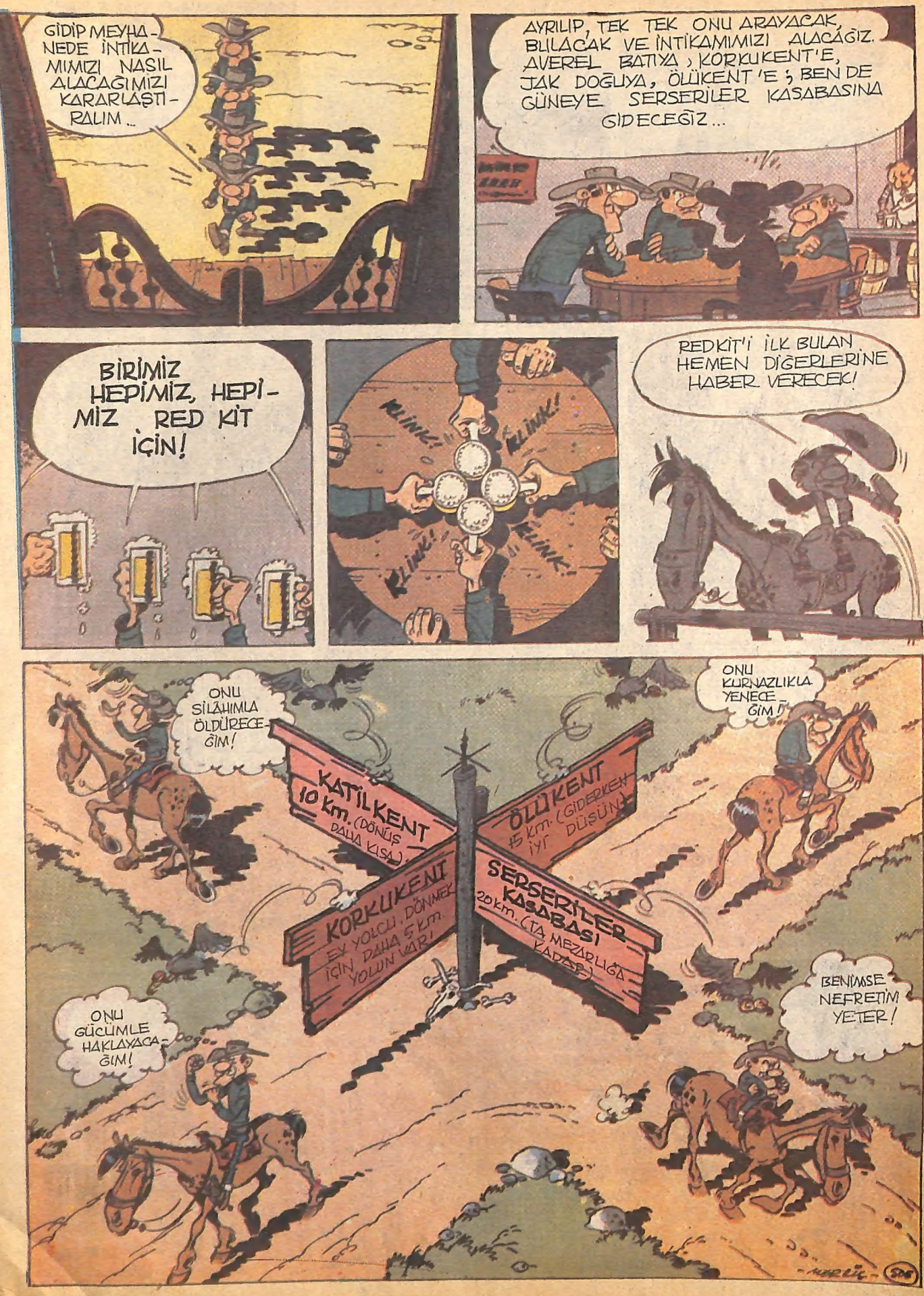

GİDİP MEYHANEDE İNTİKAMIMIZI NASIL ALACAĞIMIZI KARARLAŞTIRALIM...

AYRILIP, TEK TEK ONU ARAYACAK, BULACAK VE İNTİKAMIMIZI ALACAĞIZ. AVEREL BATIYA, KORKUKENT'E, JAK DOĞUYA, ÖLÜKENT'E; BEN DE GÜNEYE SERSERİLER KASABASINA GİDECEĞİZ...

BİRİMİZ HEPİMİZ, HEPİMİZ RED KİT İÇİN!

KLİNK! KLİNK! KLİNK! KLİNK!

REDKİT'İ İLK BULAN HEMEN DİĞERLERİNE HABER VERECEK!

ONU SİLÂHIMLA ÖLDÜRECEĞİM!

ONU KURNAZLIKLA YENECEĞİM!

KATİLKENT 10 km. (DÖNÜŞ DAHA KISA)

ÖLÜKENT 15 km. (GİDERKEN İYİ DÜŞÜN)

KORKUKENT EY YOLCU, DÖNMEK İÇİN DAHA 5 km. YOLUN VAR!

SERSERİLER KASABASI 20 km. (TA MEZARLIĞA KADAR)

ONU GÜCÜMLE HAKLAYACAĞIM!

BENİMSE NEFRETİM YETER!

MORRIS

ATMACA AVEREL, KORKUKENT PALAS'A YERLEŞTİ.

RED KİT DİYE BİRİNİ TANIYOR MUSUNUZ?

EVET. DÜN BURAYA GELDİ!

ŞU ÜÇ TELGRAFI ÇEKER MİSİNİZ? BEN ODAMA ÇIKIYORUM.

PEKİ EFENDİM!

TELGRAF

JO DALTON, SERSERİKENT OTELİ, SERSERİKENT

RED KİT'İ BULDUM STOP. İŞİ TAMAM STOP. GÖRÜŞELİM STOP

AVEREL

OOOH!

AY, BİR KADEH BİRŞEYLER İÇMELİYİM!

HOTEL

SALOON

SELÂM JONES!

BANA ÇABUK BİR İÇKİ VER.

DALTONLARDAN BİRİ OTELDE, RED KİT'İ ARIYOR... GALİBA OTELİ SATIP BURADAN GİDECEĞİM.

DALTON MU DEDİNİZ?

SELÂM RED KİT!

GLUP!

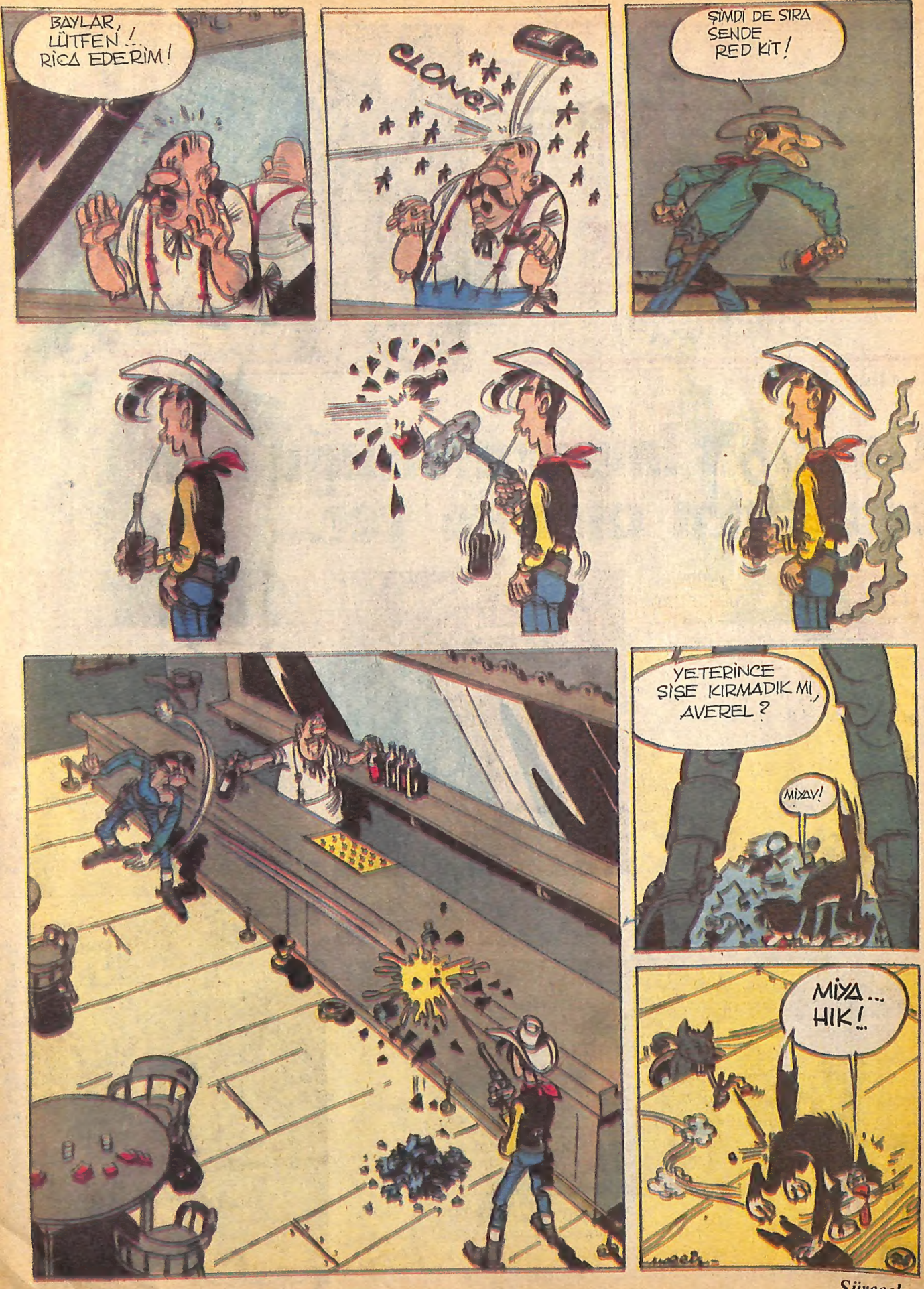
BAYLAR, LÜTFEN!.. RİCA EDERİM!
CLONK!
ŞİMDİ DE SIRA SENDE RED KİT!
YETERİNCE ŞİŞE KIRMADIK MI, AVEREL?
MIYAV!
MİYA... HIK!..

Sürecek

AZ GİTTİK UZ GİTTİK

Bilecik (4)

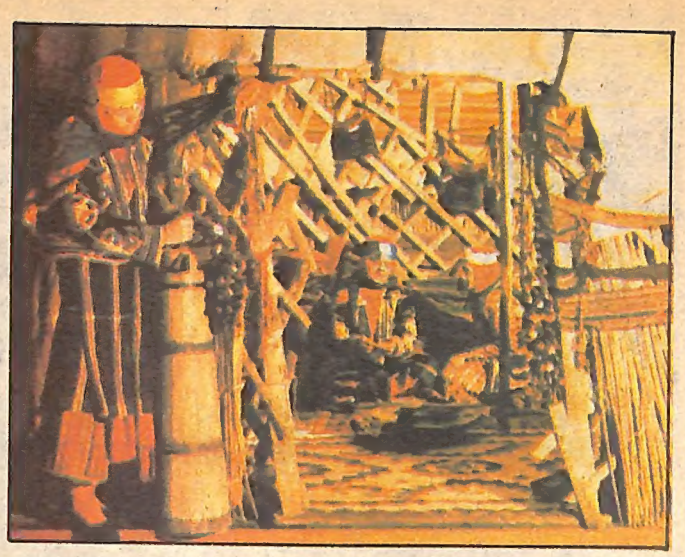

Hazırlayan: Uğur Mürved

Osmanlı İmparatorluğu'nun temelinin atıldığı yer...

BİLECİK'in en büyük özelliği, Osmanlı İmparatorluğu'nun temelinin atıldığı yer olmasıdır.

Merhaba, adım, Emin Aydın. Evimiz Söğüt'te. Ben de Söğüt 100. Yıl İlkokulu'na gidiyorum.

Bilecik için size anlatmak istediğim şey, yöremizin ünlü türküsü "Söğüdün Erenleri"yle ilgili;

Bilecik'e Eskişehir yönünden girerseniz, sağda tepe üzerinde bir kale kalıntısı görürsünüz. Anlatacaklarım bu kalede geçmiştir... Osmanlı Devleti'nin temelini atan Osman Bey'in, yiğit bir oğlu vardır. Düşmana karşı acımasız, güçlü kuvvetli olan Orhan Bey, bir gün, Yarhisar Tekfuru'nun kızı Nilüfer Sultan'ı görür ve o sert, katı yüreği yumuşar, erir. Gözü bir şey görmez olur. Durumu babasına açar. Babası, yiğit oğlunun bu haline bir çare bulacağına söz verir. Yalnızca ortada bir sorun vardır. Nilüfer Hatun, Bilecik Tekfuru ile nişanlıdır ve evlenmek üzeredir.

Osman Bey, düğüne 40 katır gönderir. Herkes, bu katırların armağan yükü olduğunu düşünürken, içlerinden 40 yiğit çıkar ve düğünü dağıtıp Nilüfer Hatun'u kaçırırlar.

İşte türkümüze de kaynak olan bu olayın geçtiği yer, eski adıyla BELİKOMA, yani Bilecik Kalesi'dir.

Haaa! bakın, her yıl eylül ayının ilk haftasında yapılan, Ertuğrul Gazi'yi Anma ve Söğüt Şenlikleri'ne gelirseniz, herkese açık olan şenlik soframızda ağırlanır, hem de müzemizdeki ilginç yörük çadırını (Topak) görmüş olursunuz... HOŞÇA KALIN...

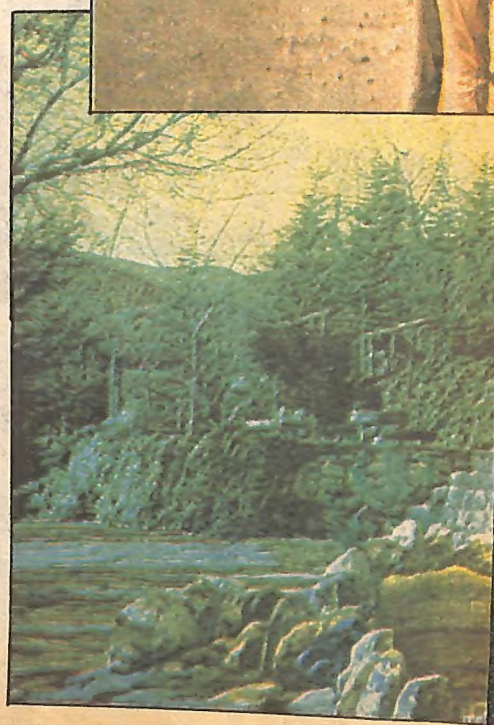

SÖYLENCE / Piri Perver, Cihan-ı Server

BİLECİK'in Gölpazarı İlçesi'nde bir hikâye anlatılır. Anlamlıdır, ders vericidir; şöyle:

Eskiden padişahlar, giysi değiştirip, halkın arasına girer, neler olup bittiğini kendi gözleriyle görmek, kulaklarıyla duymak isterlermiş... Bir gün padişah, yanına adamlarını da alıp, tebdil-i kıyafet edip (giysi değiştirip) gezmeye çıkmış. Yoluna, dericilik yapan ihtiyar bir köylü çıkmış. Padişah selâm vermiş:

— Selamünaleyküm (Allah'ın selâmı üzerinize olsun) PİRİ PERVER.

Köylü hemen yanıtlamış:

— Ve aleykümselam CİHAN-I SERVER.

Padişah, köylüye bakmış, hali pek perişan, demiş ki:

— Vaktiyle beş beş üstüne niye koymadın?

Köylü boynunu bükmüş:

— Başım kalabalıktı efendim.

— Değirmenler nasıl?

— İşte şöyle böyle...

— Peki dağlar nasıl?

— Sisli, dumanlı...

— Sana kaz göndersem yolar mısın?

— Erbabıyım efendim...

Padişah soracağını sormuş, cevabını almış, sonra yanındakilerle saraya dönmüş. Padişahla, kurnaz köylü arasındaki konuşmalardan bir şey anlamayan padişahın adamlarından birisi, geri dönüp köylüyü bulmuş;

— Padişahla konuşmalarınıza bir anlam veremedim. O sana PİRİ PERVER DEDİ - sen ona CİHAN-I SERVER dedin, ne demek bu? İhtiyar köylü adama bakıp gülümsemiş:

— Ver bakalım bir altın, söyleyelim anlamını... Bir altını alıp, kesesine koymuş:

— Piri Perver benim... Cihan-ı Server de padişahımız.

— Peki, ya beş beş üstüne koymak ne demek?

İhtiyar kurnaz kurnaz gülmüş:

— Ver bakalım bir altın daha, onu da söyleyeyim. Altını almış:

— Padişahımız, "gençliğinde niye para biriktirmedin, tutumlu olup para artırsaydın, şimdi rahat ederdin" demek istedi. Ben de "başım kalabalıktı, yani, çoluğum çocuğum pek çoktu, kazandıklarımı onlara harcadım, para biriktiremedim" dedim.

— Peki, ya dağları neden sordu?

— Söylerim, söylerim de, bir altınını da isterim...

İhtiyar bir altın daha alıp kesesine koymuş.

— Gözlerimin görüp görmediğini anlamak için o soruyu sordu. Ben de "sisli, dumanlı" demekle, az ve bulanık gördüğümü söylemek istedim.

— Peki, ya "kaz göndersem yolar mısın" demekle ne istedi?

— Eh, bir altın daha verirsen, onu da söylerim.

Bu altını da kesesine yerleştirmiş. Sonra anlamlı anlamlı gülerek adamın yüzüne bakmış:

— Senden âlâ yolunacak kaz mı olur beyim...

Adam anlamış olup biteni, almış payına düşen dersi...

OYUN / Uzunesek

BELKİ sizler de biliyorsunuz ama, Bilecik ve yöresinde, Uzuneşek Oyunu, en sevilen oyunlardan biridir. Yalnız bu oyunu, yalnızca erkek arkadaşlar oynayabilir. Hatta irice erkek çocuklar en iyi oynayabilirler.

Eh! ne yapalım, küçük kardeşlerimiz ve kız çocukları da onları seyretsin...

9 erkek çocuk hazırsa, oyuna başlayabiliriz...

Çocuklar 4'er kişilik iki takıma ayrılırlar. Sonra iki takım arasında, ad çekme ile kimin önce başlayacağının saptanması gereklidir. Bu işi, oyunu yöneten çocuk yapar. Ad çekmede kaybeden takımın oyuncuları, bir duvar ya da ağaca dayanmış, ayakta duran hakemin önünde eğilerek arka arkaya sıralanırlar. Karşı takımın oyuncuları, eğilmiş olan çocukların üzerine tek tek, eşeğe biner gibi atlayıp oturmaya başlarlar. Atlayan çocukların hepsi, eğilmiş çocukların üzerine binebilirlerse, inip tekrar atlama şansına sahip olurlar. Atlayıp binemeyen ya da atlarken düşen olursa, o takım diğerleriyle yer değiştirir. Oyun böylece sürer gider...

ORMANLAR KRALI ROBİN

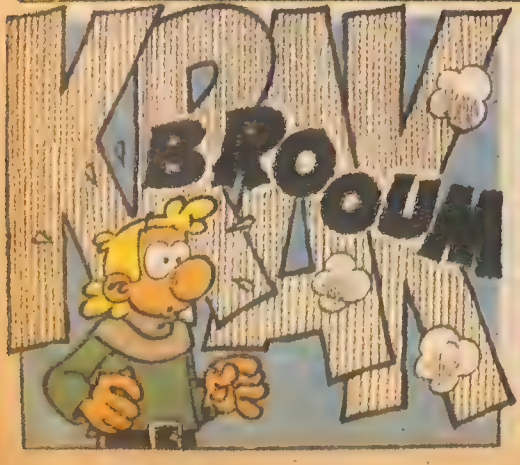

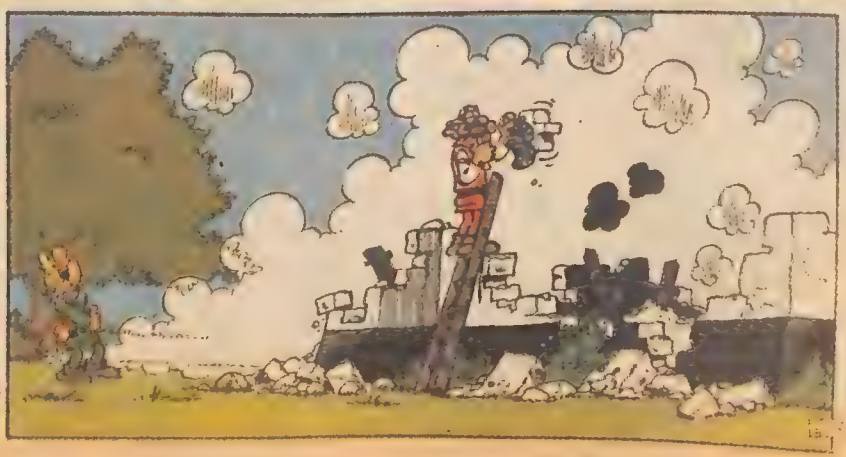

Yayın Hakkı (Copyright): Editions Lombard - Milliyet Yayın A.Ş.

OKURUN SESİ

Bu sayfada yayımlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı "**Milliyet Çocuk Dergisi/OKURUN SESİ/ Cağaloğlu/İSTANBUL** adresine bekliyoruz.

● Derginizi 5 yıldır almaktayım ve severek okuyorum. Bilgisayar Köşesi'nde komutların çeşitli bilgisayarlara uyacak şekilde hazırlanmasını rica ediyorum. Saygılarımla.

MURAT ARCAK/ Eskişehir

Bilgisayar köşemizi bir süre için kaldırdık. Yeniden yayımına başladığımızda bu söylediklerini dikkate alacağız. Sevgiler...

● Derginizi bir aydan beri alıyorum çok memnunum. İçindeki ilginç olayları okuyorum. Yalnız sizden bir isteğim olacak. Her hafta bir kenti tanıtmanızı istiyorum. Hem bize, hem de başkalarına faydası olacağını düşünüyorum.

GÖKHAN KILIÇ

Yayımına yeni başladığımız "Az Gittik, Uz Gittik" adlı dizimiz, sanırız senin istediğin bir kenti tanıtma doğrultusundadır. Başarılar...

Sandra Kim

● Ben Milliyet Çocuk Dergisi'ni 3 yıldan beri alıyorum. Çok beğenerek okuyorum. Sizden ricam; Sandra Kime'e mektup yazmak istiyorum. İngilizceden başka bir dil bilmiyorum, hangi dilde mektup yazabilirim? Lütfen yardımcı olun... Teşekkürler.

İSMAİL KARABULUT/ İstanbul

Sandra Kim, Fransızca konuşsa bile herhalde İngilizce de biliyordur. Sen mektubunu yaz. Elbette bildiğin bir dilde... Yanıt aldığında durumu bize de bildir. Başarılar.

● Derginizi 4 yıldan beri almaktayım; çok da severek okuyorum. Sizin bu çalışmalarınızı candan kutluyorum. Benim sizden ricam ünlü karate uzmanlarının posterlerini yayımlamanız ve karate hakkında bilgiler vermenizdir. Şimdiden teşekkürlerimi bildirir, saygılarımı sunarım.

MELİH AYDOĞA/ Elazığ

İlgin için teşekkürler. Poster yayımı için hazırlık çalışmalarımız var. Karate üzerine bilgi de spora yer ayırınca verebiliriz. Sevgiler...

ETİ BİLMECE ETİ BULMACA

BULMACAYI ÇÖZENE ÖDÜL VERMECE

Sevdiğiniz Eti'den yepyeni bir oyun. Üstelik armağanlı: Eti bulmaca

Nasıl Oynayacaksınız?
Aşağıdaki Eti bulmacayı doğru olarak çözün.
Eti ürünlerinin herhangi dört tanesinin ambalajı ile bulmacayı bir zarfa koyun.
Zarfın arkasına ad ve adresinizi yazın.
Eti Bisküileri Halaskargazi cad. No.214 Kat.4 Osmanbey - İstanbul
adresine yollayın.
Eti, çekilişte kazananları mektupla bildirecek.

Son Katılma Tarihi: 14 Kasım 1986
Çekiliş tarihi: 21 Kasım 1986

Çekiliş Sonunda Kazanacağınız Armağanlar
● 1 ADET ATARİ ● 5 ADET BİSİKLET
● 5 ADET RADYOLU FOTOĞRAF MAKİNESİ
● 10 ADET MİNİ RADYO ● 10 ADET BEBEK ● 75 ADET LEGO
● 100 ADET KOL SAATİ

HAYDİ ÇOCUKLAR BULMACA ÇÖZMEYE ARMAĞANLAR KAZANMAYA!

SOLDAN SAĞA
1. Eti'nin tuzlu bisküilerinden biri
2. Vilayet - Teniste spor aracı
3. Bir cetvel - Yanki
4. Bir yerde oturma, yerleşim - Bir nota
5. Hükümet üyesi, vekil - Kimyasal enerjiyi elektrik enerjisine çeviren aygıt
6. Genişlik - Damarlarımızda akan sıvı
7. Eti'nin bir deniz hayvanı şeklindeki krakeri - Allahenin (22) nci 8 nci, 1'nci harfleri
8. Tarihte bir devlet - İnce metal çubuk
9. Buyruk, komut

YUKARDAN AŞAĞI
1. Eti'nin bebeklere yönelik bir ürünü.
2. Kırmızı - Kuşların uçma organı
3. Bayramlarda caddelere kurulan süslü kemer - Eski çağlardan kalma telli bir müzik aleti
4. Eti'nin iki bisküi arasına koyduğu tatlı şeyli bisküileri
5. Mısır'da eski bir tanrı - (Ters) bir soru - Güreşte bir oyun
6. (Ters) Karadeniz'e özgü tekne
7. Üzümlü, portakallı ve kakaolu çeşitleri olan bir Eti ürünü - Altında bisküi ortasında portakal üstü çikolatalı nefis bir Eti ürünü
8. Eti'nin ince uzun, oval, parmak şeklinde bisküisi
9. İlkel bir deniz taşıtı - (Ters) bir nota

ÇOK GÖNDERİN ŞANSINIZI ARTTIRIN

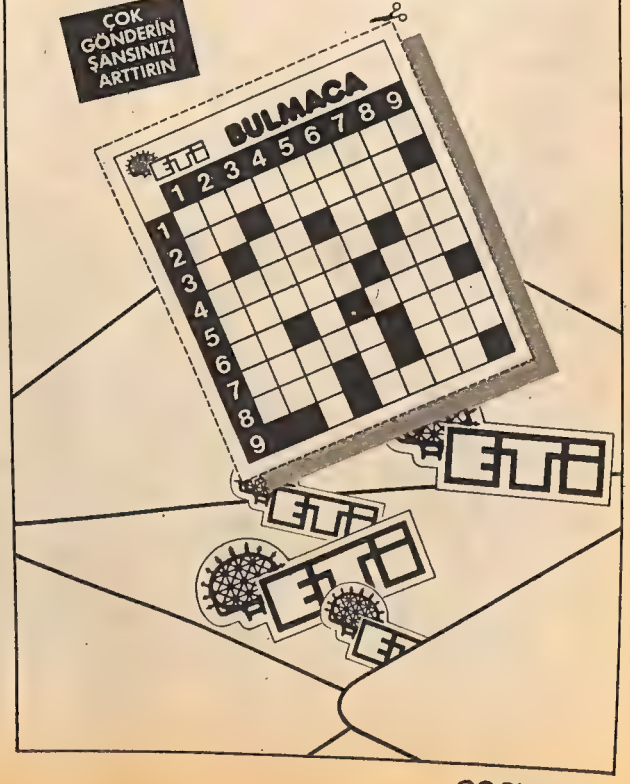

MEHMET SEYDA'DAN BİR ÖYKÜ

O da Benim Bu da Benim

Resimler: Yaşar AKDUMAN

AKŞAMÜSTLERİ ya da yemek saatlerinden sonra, çocuklar deniz kıyısında körebe, saklambaç, elbende oynarlardı. Küçük, toprak alandaki irice çınar ağacı "sobeleme" yeri olurdu. Ağacın altında toplaşır, ebe olan çocuk başını bu ağaca dayayıp gözlerini yumarak "Bir, iki, üç..." diye saymaya başladı mı, hepsi bu ağacın altından sağa sola kaçışır gizlenirlerdi. Kimi, biraz ötede kapaklanmış kayıkların altına girer, kimisi hiç yakalanmamak için, açık kapılardan evlere dalar, kapı arkalarına saklanırdı.

Saatlar boyu, büyüklerin "Haydi Ahmet gel. Rıfkı, yatma zamanın geldi!" diye seslendikleri geç saatlere değin sürerdi bu oyunlar. Çocukların kimisi kurnazlık gösterir, kıyı boyunda dolaşan büyüklerin arkasına gizlenerek ağaca dek sokulur, sonra birden ortaya çıkıp "Sobe!" diye bağırarak, elini daha tez ağaca vurarak, ebe olanın yeniden ebe kalmasını sağlardı.

Heybeliada'dan doğru bir son vapur gelirdi. Vapurun burnunda enli bir kama gibi uzayan keskin ışık, deniz kıyısında sıralanan bütün yalıları, koşuşan çocukları yalardı.

Sağ baştaki ikinci yalıdan çıkıp gelen Bülent'in bu oyunlara katılması bir olay, bu oyunlardan mızıklanarak ayrılması ikinci bir olaydı. Ağır sesiyle tane tane konuşması, çıtkırıldımlığı, kahkaha savrulacak yerde kıskıs gülmesi, hızlı koşmayı bir türlü beceremmemesi sinirlendirirdi öbür çocukları. Onun salına salına gelişini gördüler mi, içlerinden biri onu görmemiş gibi yaparak sorardı öbürlerine:

— Memiş Bülent gelmiş mi?

Kimi derdi ki:

— Gelmiş.

Kimi derdi ki:

— Gelmemiş.

Sonra, hep birlikte, kızlı erkekli:

— A... derlerdi. Gelmiş, gelmiş! Başına üşüşürler:

— Geç kaldığın için ebe sen olacaksın! derlerdi.

Bülent buna yanaşmazdı. Çekingen bir tavırla sırıtarak hak aramaya girişir, taş tutulmasını isterdi. Avuç içinde taş nasıl tutuluyorsa, sonunda ebe gene Bülent olurdu. Ona ebelikte kök söktürmek için ellerinden geleni ardlarına komazlar, kendilerini uzun boylu arattırmak için en olmadık yerlere saklanırlardı.

Eliyle burnunu tıkayarak, havasızlığa, pis kokulara yiğitçe katlanırdı.

Ben, o zamanlar, 7-11 yaşlarındaki bu çocuklardan biraz büyükçeydim. Oyunlarına katılmaz, ama bir uzun tahta sıraya oturarak, onları yakından izlerdim. Oyun içinde Bülent'e oynadıkları oyunlar biraz dokunurdu bana. Ona karşı iyilikle, hoşgörü ile davranmayışlarına üzülürdüm. Üstelik, Bülent'in ailesini de tanıyordum. Haminneli dadılı, ağabeyli ablalı, kalabalık bir aile idi bu. Bülent'in annesi ölünce, "Haminne"si çekmiş onu amcasının yanına almıştı. Al bebek gül bebek el üstünde tutuluyor, bir dediği iki olmuyordu. Yan dişleri kırık, öbür dişleri, çürük, kalın dudaklı oğlancık.

Bülent'in çocuklarca sevilmeyişinin mızmızlığından başka bir nedeni olsa gerekti. Bunu araştırmak istedim. Önce, al yanaklı, şiş göbekli, uysal huylu Rıfkı ile konuştum.

— Bülent'e kızıyorum, dedi.

— Neden?

— Eline geçen her şeyi kendisinin sanıyor. Bir daha geri vermek istemiyor.

— Nasıl?

— Benim bir oyuncak trenim vardı. Sofada zembereğini kurmuş oynuyorken Bülent geldi. "Bu lokomotif bir de bende kalsın..." dedi, aldı götürdü, bir daha getirmedi.

— Evine gidip istesene!

— İstedim, ama kırmış lokomotifimi.

— Ablalarına, Haminnesine söyle!

— Söyledim, ama "Aranızdaki işlere biz karışmayız!" dediler.

Sonra, konuyu, kızıl saçlı, çilli yanaklı, çok sevimli bir kız olan Meziyetle görüştüm.

— Bülent'i sever misin?

— Sevmeye çalışıyorum, ama olmuyor, ağabey.

— Niçin?

— Geçen gün elimde bir külâh şeker vardı. Kapının önünde oturmuş yiyordum. Bülent de geldi sıraya oturdu. Ben sıkıştım, su dökmek için eve girdim. Döndüğümde baktım, külâh da Bülent de ortalıktan toz olmuş.

Bunları söylerken, Meziyet'in açık kahverengi gözleri dertliydi.

Ben de bir şeyler biliyordum! Kırık, çürük dişleri dolayısıyle Bülent şeker yiyemezdi.

Derken, yaz aylarının bitimine doğru, şaşılası olaylar birbirini kovalamaya başladı. Bir gün, Gümrük İskelesi'nin ucunda, oltalarla balık tutmaya çalışan çocukları kahkahadan kırılırlarken gördüm. Ortalarında da Bülent. Bülent bir şeyler söylüyor, ellerini kollarını sallıyor, onlarsa ha babam gülüyorlar. Öyle, yenilecek

balıklar tutulmazdı Gümrük İskelesi'nde; oltaya durmadan çurçurlar takılırdı. Oltasına bir çurçur balığı takılan Rıfkı, onu yukarı çekerken, "Bu balık kimin?" diye sormuş. Bülent de, huyu gereği, "Olta seninse de ucundaki yem benimdi. Balık bir süre avcuna yapışık kalarak, onu fena halde korkutmuş. Bağırıp çağırması, çocukların gülmesi bu yüzdenmiş.

Açgözlü telâşından, misina ile iğne eline, bileğine dolandı, balığı elinden atamadı sanırım.

İkinci olay daha şaşırtıcı: Çocuklar, Bülent'e, ebe olmadan önce altında oturduğu çınar ağacını gösterip, "Hep ebe sen olduğuna göre, demek bu ağacı çok seviyorsun. Yoksa bu ağaç da senin mi Bülent?" diye soruyorlar. Bülent kasılarak: "Amcama bir söylersem, o da benim olur!" diyor. Malını okşamak istercesine elini ağaca sürtünce, eli bir süre ağaca yapışık kalıyor. Bunu gören çocuklar: "Haydi al, eve götür!" diye bağrışıyorlar.

Derken, arkadaşları, Burgazadası'ndan ailenin taşınacağı son gün, onun inanılmaz bir davranışını anlattılar. Hepsini çağırmış, toplamış, yalının arkasındaki bahçeye götürmüş. Orada, bahçıvan kulübesi yanındaki boş kümesin kapağını açıp demiş ki:

— Bunların hiç biri benim değil, hepsi sizin.

İlkin korkudan yaklaşamamışlar. Çünkü, suyu azalan tenekelerdeki, kedilerin bile dönüp yüzüne bakmadığı çurçur balıkları artık kokmaya başlamış. Tenekelerin yanındaysa, Rıfkı'nın lokomotifi, Meziyet'in şeker külahı, kimden ne aldıysa onlar, kendisini ebe yapan küçücük taşlar, sergileniyormuş.

Bülent küsülü gibi, ya da "Artık gözüm görmesin!" demeye gelen bir tavırla, kapısı açık kümese sırtını dönüyor. Dönerken:

— Size, bunlar benim değil dedim ya, alın götürün, hiçbiri kalmasın! diyor.

PAUL BERNA'nın Romanı

MİDAS'IN ŞÖVALYELERİ

ROUQUI, biraz uzağa oturmuş, eski ağın yırtıklarını onarıyordu. Bunlar, bir köpekbalığının geçebileceği kadar büyük yırtıklardı...

Bütün planları hezaren çiçeklerinin toplanması üzerine kurulmuştu. En büyük sorun, çiçeklerin taze kalabilmelerini sağlamaktı. Bu nedenle onların toplanmasının son güne bırakılmasına yani cumartesi akşamına karar verildi. Coucoulin ve Rosette geceyarısına kadar kalmak için büyükbabalarından izin alamamışlardı. Küçükler ise zaten gitmişlerdi. Böylece yalnızca Charloun ve diğer altı kişi kalmıştı. Bu, yine de çok fazlaydı. Denizler Aslanı, Saint-Anatole değildi. Dönüşteki yük için yer ayırmak zorundaydılar.

Yemekten önce Titin, dört tane tırpan ödünç almak için bisikletle Bay Mazet'e gitti. Aynı zamanda, arkadaşları adına Piston'a coşkulu hareketlerde bulunma olanağını da buldu. Sandalı aydınlatmak için Rouqui kırmızı bir kâğıt fener yaptı. Saat onda ise hepsi hazırdı. Neşeli cumartesi gecesi kalabalığı, rıhtımda geziniyordu ve hiç kimse dört çocuğun mendireğin karanlığında kaybolduğunu farkedemedi.

İki dakika sonra Denizler Aslanı, yıldızlı gecenin içinde süzülen gezinti sandallarından uzak durarak açık denize doğru yol aldı. Deniz ayna gibiydi. Dolunay henüz Biou Adası'nın arkasında gizleniyordu. Ama gökyüzünün güney yanı gümüş gibiydi. Kanala vardıklarında büyülü bir dünyaya girmiş gibi oldular. Gündüz kadar parlaktı çevre. Köpüklü dalgalar, yamaçların diplerini yalıyordu.

Charloun ve Rigolo birer küreğe bütün güçleri ile asıldılar. Kısa bir süre sonra küçük koya girdiler. Mique yol boyunca tek bir kelime konuşmamıştı. Hezaren bahçesi ayışığı altında uzandığı zaman da hiçbir şey söylemedi. Hepsi birden bir anda işe giriştiler. Dördü birden aynı çizgi üzerinde tırpanları ile kucak dolusu çiçek kesiyorlardı. Charloun arada sırada tırpanını bırakıyor ve kokular saçan bir yük ile kıyıya doğru sendeleyerek gidiyordu. Onuncu turunu yaptı ve Denizler Aslanı ağzına kadar doldu. Hasatçılar hep birlikte, ne kadar topladıklarını görmek için geri döndüler.

Rouqui, "Sanırım bu yeter," dedi. "Her şeye karşın daha da çok çiçek gerekirse ben yarın toplamaya gelebilirim..."

Dönüşleri olaysız geçti. Sandalı doğrudan Calerousse'ye götürmek için doğudaki kanalı kullandılar. Böyle bir denizde sandalın üzerinde ışığa gerek yoktu. Ama Rouqui, durumu daha eğlenceli yapmak için feneri yaktı. Ayışığı hezarenlerin bütün rengini almıştı. Ama ışık demetinde tüm güzellikleriyle birden parladılar. Işık fener balıklarını da çekti. Sandalın yanında çılgınca sıçramaya başladılar. Erkek çocuklar, çiçek yığınını kürek çekerek yürüttükçe sandal arkada kokudan bir iz bırakıyordu. Mique elini suya daldırmıştı ve hâlâ tek kelime söylememişti.

Aslan'ın pruvası Calerousse'nin kumlarına oturduğunda henüz geceyarısı bile değildi. Uzaktan, Port-Biou'nun ışıkları kıyı boyunca henüz parlıyordu. Sandalı boşaltmaları yalnızca on dakikalarını aldı. Hezarenler, dikkatle iki tabaka ıslak yaprak arasına serildiler.

Charloun, "Eve yatmaya dönelim," dedi. "Güzel bir gece, epey iş gördük."

Kısa bir deniz yolculuğu onları, kimseye görünmeden karaya çıktıkları dalgakırana getirdi. Rouqui ve Titin ayrı yollardan gecenin içine daldılar. Charloun Mique'yi babasının kahvesine geri götürdü.

Gitmek için dönerken, "Bir şeyin mi var?" diye sordu. "Bütün gece ağzını açmadın."

Mique iç geçirdi.

"Hiçbir zaman böylesine güzel bir şey görmeyeceğim," dedi.

Gecenin güzelliğine karşı daha az duyarlı olan Charloun onu anlamadı. Cevabı da, Mique'nin aklındaki şeyleri dile getirmedi.

Her zamanki kabalığıyla, "Kendini bu kadar sudan bir neden için koyverme," dedi. "Her zaman için bir yerlerde çamurdan çıkarılacak Mohikanlar bulunur."

Pazar sabahı saat dokuzda Calerousse bir gece önceki hızlı çalışma ortamına dönmüştü. On birin hepsi çamların gölgesinde kumların üzerine diz çökmüştü, önlerine enlemesine ağı yaymışlardı. Boyutları yeteneklerine göre ayarlanarak, her birinin süslenmek üzere kendi bölgesi vardı. Arkalarında, çiğ tanecikleri içinde parlayan gök mavisi gibi taze hezaren yığınları nemli kumun üzerinde duruyordu. Arada sırada uzmanlar, Mique ve Sandrine, ötekilerinin nasıl çalıştıklarına bakıyorlardı.

Bayan Blanc yamaçtaki

patikadan görünmeden geldi. Philippe Vial de peşinden geliyordu. Çalılıkların arkasına saklanarak, Calerousse'nin kimsesiz kumsalındaki bu güzelliği şaşkınlıkla seyrettiler.

İki saat içinde sık dokunmuş çiçekler yirmi beş metrelik ağı mavi bir kadife pelerine çevirdiler.

Bu düş halısını Saint-Anatole'nin iskeleti üzerine germek yalnızca yirmi dakikalarını aldı. Her şey bitince, yalnızca Rigolo sandalda kaldı ve onu Calerousse'nin durgun suları üzerinde yavaşça gezdirdi. Diğerleri, kolları bomboş yana sarkmış, tek kelime etmeden, sandalı seyretmek için kumsalın ortasında toplandılar. Sandal, gerçekten bir gondol olmuştu. Balta biçimindeki pruvası, zarif bir biçimde kıvrılan kıç tarafı ve hafifçe kemerli çatısı ile oradaydı.

Charloun, "Bir ödül kazanacağız," diye konuştu. "Hangisini bilmiyorum, ama Coucoulin'in bağış çantası akşama iki kez daha ağır olacak."

Rouqui kâğıt bir çantada iri bir sandviç getirmişti.

Diğerlerine, "Gidin de biraz yemek yiyin," dedi. "Tayfa geri dönünceye dek ben bekçilik yapacağım. Oh! İlk kez bir gondolda yemek yiyeceğim!"

Saint-Anatole'yi yamacın gölgesinde tutmak için onu sık sık itekleyerek yalnız başına bekledi. Düzgün, ayna gibi olan deniz güneşin altında uyuyordu. Hezarenler taptaze duruyordu. Üstelik renkleri Akdeniz göğünden daha da yumuşak bir maviydi.

Saat üçte Charloun ve Rigolo yolcuları ile birlikte geldiler. Hepsi Mique'nin önerisine uymuş ve güneş yanığı kollarını ve bacaklarını ve yeni yıkanmış yüzlerini açıkta bırakan beyazlar giyinmişlerdi. Rouqui gondolu tam yamacın altına getirdi ve böylece dekoru bozmadan sandala bindiler. Motor ilk kez olarak çalıştı. Beyazlar içindeki gondolcuları ile durgun denizin üzerindeki mavi gondol birden bir tören havasına girdi. Gondol gölgeden güneş ışığına birden çıktığında ve Calerousse'nun burnundan dönerek kaybolduğunda, Rouqui'nin kalbi çarpıyordu.

Rigolo'nun eski bisikletini çalılıklardan söküp çıkardı, bacağını selenin üzerinden attı ve Bandol'a doğru var gücüyle pedal çevirdi. Henüz çok erken olmasına karşın, Şato'nun altındaki gezinti yeri ve limanın iki kanadı insanlarla dolmuştu bile. Rouqui, Titin, Frisquet, Coucoulin ve Rosette'yi, hakemlerin bulunduğu yere bir taş atımlık uzaklıkta, limanda bir palmiye ağacının altında yuvarlak bir oturma yerinde buldu. Bulundukları yerden limanı çok iyi bir şekilde görüyorlardı. Taa dalgakıranın ardındaki açık denize kadar...

Yaklaşık iki saat kadar beklemeleri gerekiyordu. Ve bacaklarını durgun suya batırmış olarak rıhtımda bir sıra halinde oturmaktan, bıkmışlardı.

Sürecek

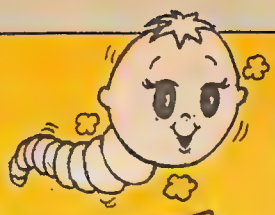

KİTAP KURDU

Hazırlayan: Hikmet Altınkaynak

☐ Yazım, Noktalama ve Kısaltmalar Sözlüğü

Dilimizi güzel kullanmanın ilk yolu ilkokuldan başlayarak, "yazım" ve "noktalama"ya gereken önemi vermekten geçer. Bunun için de eğitimciler değişse de uyguladığımız bu kuralların değişmesi düşünülemez. Dilimizin öndegelen uzmanlarından Ahmet Köklügiller, Türk Dil Kurumu üyeliği yanında 25 yılını eğitimciliğe veren bir öğretmen olarak da hazırladığı bu kitap, tüm öğretim kurumlarımızda vazgeçilmez bir kılavuz kitaptır. Bunu başta öğrenciler olmak üzere, herkese yazarken karşılaştıkları güçlükleri kolayca çözümlemeleri için öneririz.

(Ahmet KÖKLÜGİLLER'in kitabı, Milliyet Ya. 192 sayfa.)

☐ Ali ile Manoli

Küçük kahramanlarının adını taşıyan bir çocuk romanı. Konusu biri Türk, biri Rum iki çoban çocuğun, tüm insanlara örnek olan dostlukları. Hiçbir acıyı, hiçbir olumsuz geçmişi gündeme getirmeden dağlar arasında, ormanlar içinde, Ege Bölgemizde geçen serüvenleri. Ayrı ulusun bu iki çocuğunun seveceğiniz bir öyküsü...

(Ülkün TANSEL'in romanı, Dönemeç Ya. 64 sayfa.)

☐ Günışığı Hoşça Kal

Çocuklara yönelik çalışmalarıyla da tanınan şair, çevirmen **Ülkü Tamer**'in bu kitabı, Güneş Anne'nin milyonlarca çocuğundan biri olan günışığı ile bir ilkokul öğrencisi olan Muharrem'in bir gün süren dostluğunu anlatıyor. Sevecen, renkli ve zengin bir anlatımla **Tamer**'in ele aldığı bu kitap, onun konu ve anlatımdaki değişen özelliği yanında hiç değişmeyen geniş bir düşgücüyle beslediği Türkçe ustalığını kanıtlıyor. Muharrem'in sevgi dolu, sımsıcak dostluğu bir gün sürer. Ama bu sürede dertleşip, ortak sevinç ve acılarını paylaşıp bir ömürboyu sürecek dostluğun ilk adımını atacaklardır.

(Ülkü TAMER'in romanı, Can Ya. 88 sayfa.)

☐ İnsanlar, Hayvanlar ve Yırtıcı Hayvanlar

Gerçeğin düşgücüyle örüldüğü öyküler, diyebiliriz bu kitaptaki öyküler için. Asıl adı **Hector Hugh Munro** olan İngiliz yazar **Saki**'nin bu kitabı bir seçki durumunda. Onun için **Tom Sharpe** şunları yazmış: "Kıs kıs gülen, kezzap gibi bir mizah, çok eğlenceli öyküler. Saki'nin hicvi, I. Dünya Savaşı öncesi İngiliz toplumunun kaymak tabakasına bir bıçak gibi dalıyor."

(SAKİ'nin öyküleri, Çev: F. ÖZGÜVEN, Sungur Ya. 180 sayfa.)

BİLMECE BULMACA

1

Ressamımızdan yaz tatilini geçirdiği kasabadaki bir gününü canlandırmasını istemiştik. Hemen bize 1 numarada gördüğünüz resmi yapıp getirdi. Ama üç arkadaşımız daha aynı resimden istemişlerdi. Ressamımız her yaptığı yeni resimde bazı ayrıntıları unutmuş. 1 numaralı resmi temel alarak, 2, 3 ve 4 numaralardaki eksik ayrıntıları bulabilir misiniz?

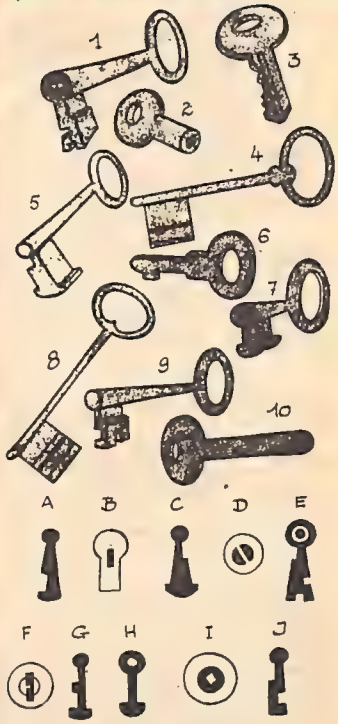

2

Yukarıda evin dış kapısının, otomobilin, dolapların, odaların, çeşitli anahtarlarını görüyorsunuz. Acaba hangi anahtar hangi kapıyı açacak?

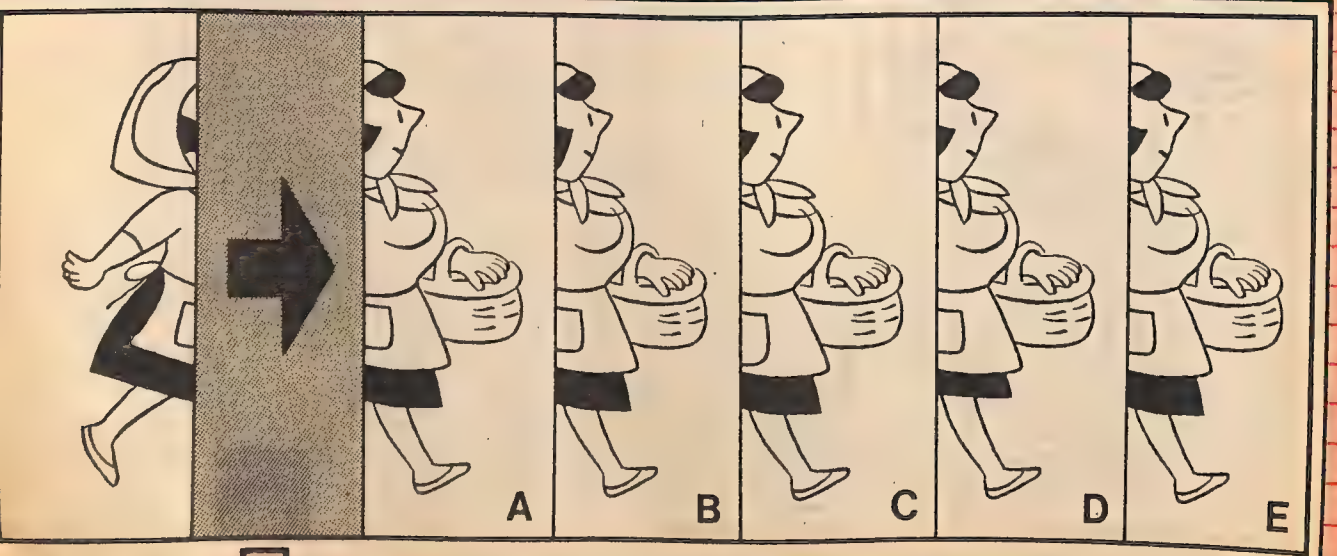

3 Fatma Hanım'ın resmini hangi yarım resim tamamlayabilir?

BİLMECE BULMACA

SİZİN BİLMECELERİNİZ

- **En küçük bebek kimdir?**
  (Göztebeğidir)
- **Denizden kum nasıl çıkar?**
  (Islak olarak çıkar)
- **Bir kral ölürse oğlu ne yapar?**
  (Tahta geçer)
- **Kapıyı kapatmak için ne lâzım?**
  (Kapının açık olması)

Numan SAMUR/Ankara

Belli bir mantık zincirine göre soru işaretlerinin yerine hangi sayıyı yerleştirmek gerekir?

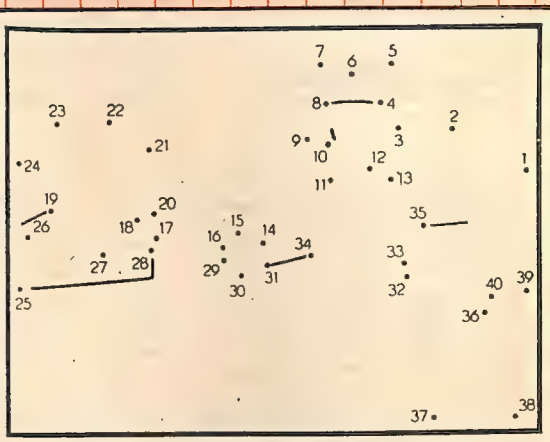

Noktaları birleştirmeden önce karşına ne resmi çıkacağını tahmin edebilir misin?

5 İki resim arasındaki 7 benzer nelerdir?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

No 1;

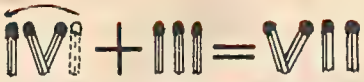

No 2: 1-Soldaki adamın eli.2- Soldaki kadının giysisi. 3- Soldaki konserve kutusu. 4- Arka tekerleğin çamurluğu. 5- Ön tekerleğin çamurluğu. 6- Toz bulutu. 7- Gelinin saçı. 8- Gelinin kurdelesi. 9- Çantanın sapı. 10- Saat. 11- Soldaki kaldırım taşları. 11- Damadın kazağı. 12- Damadın dizinin arkası. 13- Ortadaki binanın sağı. 14- Baston. 15- Sağdaki konserve kutusu. 16- Sağdaki binanın bacası. 17- Sağdaki evin penceresi. 18- Sütundaki çizgi. 19- Sağdaki sütunun üstü. 20- Sağdaki sütunun altı.

No 3:

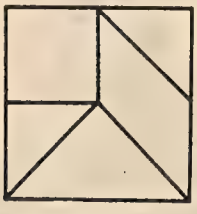

No 4: 1- Şapkanın siperi ile şapkanın içi. 2- Simitteki üçgen ile arabanın arması. 3- Çekmecenin düğmesi ile park yeri sayacındaki göz. 4- Fenerin solundaki çizgi ile arabanın tamponundaki çizgi. 5- Halının alt solu ile park yeri sayacındaki çizgi. 6- Fenerin altı ile duvarda ortadaki taş. 7- Üst sağdaki şekil ile direksiyon.

ALTINA HÜCUM

KIZILDERİLİLER DOSTLARIMIZI DA-

KATIR BU YOLDAN GEÇMEYİ ASLA İSTEMEYECEK-TİR.

GEREKİRSE ONU SIRTIMIZDA TAŞIRIZ.

SONUNDA ULAŞILMASI İMKANSIZ YERE VAR-DILAR.

OLO MUCHO OLO *

ÖLECEĞİM SANDIM.

* ALTIN ÇOK ALTIN.

ÇABUK JOSEPH BİRAZ SU GETİR.

HADİ, ALPHONSE. DAHA ÇABUK SAL-LANMA.

İLK DENEMELER BAŞARILIYDI.

BİR HAFTA SONRA ALPHONSE VE LOUİSE MADENE KADAR ULAŞAN BİR SU KANALI KAZMIŞLARDI.

BU JOSEPH TEMBELİ DE YANA GİTTİ?

SCİPİANO HAKLIYMIŞ.. ŞU ANA KA-DAR BULUNAN EN ZENGİN ALTIN DAMARI BU!

JOSEPH!.. JO...
DUR BAKALIM HAYDUT HERİF!
KANUN OLMADIĞI YERDE HAYDUT BOLDU.
DİKKAT! LOUİS...
SİZ YABANCISINIZ BURALARDA İŞİNİZ YOK!
PİS FRANSIZLAR!
JOSEPH! YAŞA EMİ SEN!
KAYALARIN ARDINDA SAKLANMIŞTIM BAY BARON!
KAÇMASANIZA HAYDUT BO_ ZUNTULARI!

AT 1853 ALFONSE, LOUIS JOSEPH, SAN FRANCISCO DÖNMÜŞLERDİ...
BANK
İŞTE MİLYONER OLDUNUZ.
KÖTÜ HABER, FRANSA'DA DURUM KARIŞIKMIŞ!
PÖF! BUNLAR ARTIK BİZE ÇOK UZAK ŞEYLER!
SEN FRANSA'YA DÖNMEK İSTEMİYOR MUSUN LOUİS?
HİÇ DE İSTEMİYORUM. BURADA TOPRAK SATIN ALIP ÇİFTÇİLİK YAPACAĞIM YA SEN?
BEN Mİ?
GERİ DÖNÜP BABADAN KALMA TOPRAKLARIMI YENİDEN SATIN ALMAYI İSTİYORDUM. AMA VAZ GEÇTİM NEVADA YA YERLEŞECEĞİM.
JOSEPH BİRAZ DAHA DAYAN. RESMİNİ HENÜZ BİTİRMEDİM...
PEKİ ALPHONSE!
VAHŞİ BATININ KOYBOYLARI
ALTI MİL ÖTEDE YENİ BİR ALTIN DAMARI BULUNMUŞ
BÖYLECE 1858'TE ALTINA HÜCUM YENİDEN BAŞLAMIŞ OLDU..

ARTIK BANA ALPHONSE, DE!
TEŞEKKÜR EDERİM BAY BARON!
BU ÇİZGİLİ YELEĞİ DE ÇIKAR! NEYE BENZEDİĞİNİN FARKINDA MISIN?
PEKİ BAY ALFONSE.
SEN İYİ BİR DUVARCI OLURDUN JOSEPH.
ÇIKARDIĞIMIZ ALTINI KATIR BİLE TAŞIYAMAZ.
TÜM YAZ BOYUNCA ÜÇ ARKADAŞ ESİR GİBİ ÇALIŞTILAR.
SONBAHAR GELDİĞİNDE ARTIK DÖNMEK ZORUNDAYDILAR...
DUR JOSEPH, KATIRI ÖLDÜRECEKSİN.
ALTIN BIRAKILIR MI BURADA! ŞAKA MI BU.
BURADA ADLARI BİLİNMEYEN İKİ HAYDUT YATIYOR. TANRI ONLARI AFFETSİN.
DÖNÜŞ YOLUNDA TÜM ZORLUĞU ZAVALLI KATIR ÇEKİYORDU...

Okurdan Okura

Bu sizin sayfanız... Şiirlerinizi, öykülerinizi, karikatürlerinizi, resimlerinizi, fıkralarınızı, kendi fotoğraflarınızla birlikte bekliyoruz.

Öykü

HANS ile HİM

Bir varmış bir yokmuş. Bir köyde iki arkadaş yaşarmış. Bu iki arkadaşın birinin adı Hans diğerinin ise Him'miş. Birbirlerine hep yardım ederler hiç üzmezlermiş. Anne ve babaları öldüğü için çalışırlar kendi kazançlarını sağlarlarmış.

Günlerden bir gün bir ülkede çiftlik işleri için iki becerikli insan arıyorlarmış, iki arkadaş da bu işe başvuranlar arasındaymışlar. Bu işte görevli olan bir kişi bu iki arkadaşı beğenerek onları işe almış ve çiftliğe gitmek üzere yola koyulmuşlar. Yolculukları çok uzun sürmüş. Fakat bir gece çiftliğe gelmişler. Onları hemen çiftliğin sahibinin karşısına çıkarmışlar. Bu adam iri yarı fakat çok iyi kalpliymiş. Hemen onları bir yere yerleştirmiş, yiyecek-içecek vermiş ve sabah erkenden kalkıp kahvaltıya inmelerini söylemiş. Onlar da yukarı çıkarak karınlarını doyurmuşlar ve hemen yatmışlar. Ertesi gün erkenden kalkıp aşağıya inmişler, kahvaltılarını yapıp işe girişmişler. Akşama kadar bütün işleri yapmışlar. Eve gidince temizliklerini yapmışlar ve çok yorgun olduklarından hemen yatmışlar. Bu mutlu günler çok çabuk geçiyormuş. Bu iki arkadaşın efendilerinin güvenini kazanmalarını hazmedemeyenler onları buradan nasıl uzaklaştırırız diye düşünürken akıllarına çok güzel ve aynı zamanda çok haince olan bir fikir gelmiş. Efendilerinin en çok sevdiği atı saklayıp çalındı süsü verecekler ve iki arkadaşı suçlayacaklarmış. Böylece efendileri de iki arkadaşı buradan kovacakmış. Ertesi gün efendi ava çıkacakmış, ahıra gitmiş. Bir de ne görsün, atı yerinde yok. Hemen herkesi sorguya çekmiş. İki hain efendilerine atı Hans ve Him'in çaldığını söylemişler. Bunun üzerine efendileri çok kızmış ve onları ölümle cezalandırmış. Hans ve Him efendilerine atı çalmadıklarını, izin verirse gerçek suçluları yakalayacaklarını söylemişler. Efendileri kabul etmiş.

İki arkadaş o gece beklemişler ve gece yarısına doğru bazı konuşmalar duymuşlar. Bunlar asıl hırsızların konuşmalarıymış. Hans ve Him ölünce onların da efendilerinin gözüne gireceklerini, ama onların bir hırsızlık daha yaptıklarını efendilerine söyleyerek bu kez de altınlarını çalmayı planladıklarını duymuşlar.

Ertesi gün Hans ve Him bütün duyduklarını efendilerine anlatmışlar. Efendi buna inanmamış. İki arkadaş bunun üzerine efendilerine birlikte hırsızların odasına gitmeyi teklif etmişler. Odalarına girince bütün olanları görmüşler. Onları yakalatarak "bana nasıl oyun oynarsınız, iki masum insanı bana hırsız diye yutturursunuz, size söz hakkı vermeyeceğim, onların yerine siz asılacaksınız" demiş. Aynı gün hırsızlar asılmış. Efendileri de iki arkadaşa teşekkür etmiş. Onları kendi oğulları olarak kabul etmiş. Hans ve Him de buna çok memnun olmuşlar. Böylece Hans, Him ve babaları çiftliklerinde mutlu yaşamışlar.

Gökten üç elma düştü, biri bu masalı yazana, biri okuyana, diğeri ise tüm çalışkan ve iyi insanlara...

YASEMİN AVAZ

Şiir

BENİM GÜZEL KİTABIM

Benim güzel kitabım
Her zaman seninleyim
Bilgiyi, görgüyü senden
Zekâmı geliştiren

Dertlerimi paylaşan
En güzel o arkadaş
Sıkıntıyı paylaşan
Benim güzel kitabım

Her kitapta konular
Çeşit çeşit yazılar
Türlü türlü bilgiler
Benim güzel kitabım

Kitapta bilgi saklı
Bu bilgiyi almalı
İnsanı değiştiren
Benim güzel kitabım.

M. Ağca ÇELİK

Karikatür

Levent TEKİN/Muğla

Okurdan Okura

Şiir

ORMAN

Dallarında öten kuşlarınla
Ahu gözlü ceylanlarınla
Şırıl şırıl çağlayan sularınla
Ne güzelsin sen orman...

Her şey sevmekle başlar
Yeşili, doğayı, ormanı
Ormanı sev ve koru
Odur hayat veren doğaya...

Fatma ÖZGÜLER/Artvin

TEKİR

Serin o güzelim havası
Bembeyaz dağ tepelerinin karları
Buz gibi derelerin; çayların yakası
Arkadaşlar, burası Tekir Havzası
O güzelim Toroslar'ın uzantısı
Dağların üzerindeki, hayvanı, ağacı
Dillere destan olmuş havası
Arkadaşlar, burası Tekir Havzası
Eteğinde havlulu evler kurulmuş
Deresinin etrafı insan dolmuş
Ceviz ağacında çocuklar coşmuş
Arkadaşlar, burası Tekir Havzası
Kar, yol, uçurum demeden
Akın akın gelenler
Toroslar'a bakıp hasret giderenler
Arkadaşlar, burası Tekir Havzası.

Bülent DENİZ/Adana

ANNEM

Senden bir parçayım ben
Nasıl severim bilsen
Seni biraz görmesem
Kalbim sızlar derinden

Anne, anne dedikçe
Kalbim neşeyle çarpar
Seni her an gördükçe
Yaşama gücüm artar

Anne, sen benim için
Hava, ekmek gibisin
Biraz sıkıntım olsa
Onu sen giderirsin

Senede her gün sana
Feda olsun ey annem,
Dünyayı versem sana
Hakkını ödeyemem

Ayşe ÖZCAN/İstanbul

Bir Fıkramız Var

OTOBÜSTE

Babası akşam yemeğinden sonra Sevda'nın dersleriyle ilgilenmek istedi:
— Kızım bugün derste hangi konuları işlediniz?
— Trafik
— Bu konuda neler öğrendiniz bakalım?
— Otobüse nasıl inilip binilir, onları öğrendik.
— Şimdi söyle bakalım öyleyse. Belediye otobüsüne binmiş oturuyorsun. Bütün koltuklar dolu. Durağa gelince otobüse yaşlı bir kadın bindi. Tam senin önüne geldi. Ne yaparsın?
— Başımı önüme eğer, uyur gibi yaparım.

Yusuf AKINCI

Mektup Arkadaşı

CAN AKINSAL: 11 yaşındayım. Özel zevklerim kitap okumak, spor yapmaktır. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adresim: Mareşal Çakmak Caddesi Sokak: 5 Hastane Arkası, Adliye Lojmanları C Blok. Hatay/İSKENDERUN.

BAŞAK COŞKUN: 11 yaşındayım. Van Gölü Anadolu Lisesi'nde okuyacağım. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi ve resim yapmayı severim. Ayrıca pul koleksiyonum var. Yaşıtlarım olan kız arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adresim: Cumhuriyet Cad. Perihanoğlu Ap. Kat. 1 No: 1 VAN.

NESRİN YETERŞANS: 14 yaşında orta II. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim arasında; spor yapmak, müzik dinlemek, gezmek, kitap okumak başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak için adres: PTT Evleri Hacı Sabancı Siteleri Sokak: 1376 Blok: 40 Ev No: 3 ADANA.

NÜKHET BEKLER: 14 yaşındayım. Müzik dinlemek, kitap okumak ve poster biriktirmek başlıca meraklarımdır. Her yaşta ve Türkiye'nin her yanından genç kızlarla yazışabilirim. Adresim: Kasrıali Caddesi Küme Sokak No: 19 Daire: 20 Balkaya Apt. B Blok Kadıköy/İSTANBUL.

MAHSUNİ YOLOĞLU: 15 yaşındayım. Lise 2. sınıfa gidiyorum. Boş zamanlarımda resim yapar, müzik dinler ve futbol oynarım. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak için adres: Varto End. Mes. Lisesi 2/A sınıfı öğrencisi. Varto/MUŞ.

VEDAT AYDIN: 14 yaşındayım. Orta III. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim, kitap okumak, pul, para biriktirmektir. Yaşıtım olan kız arkadaşlarımla yazışmak için adresim: İlyasköy Mah. Aziziye Cad. No: 173 SAMSUN.

SALİHA YILMAZ: 13 yaşındayım. Orta II. sınıfa geçtim. Tenis oynamak, çeşitli koleksiyonlar yapmak, yüzmek, bisiklete binmek, kitap okumak, müzik dinlemek hobilerimin arasındadır. Yaşıtım olan, İngilizce ile ilgilenen arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Kuşpınar Mah. 1284 Sok. No: 10 Kat: 3 DENİZLİ.

KORKUSUZ SÜRÜCÜ

ÖLÜM YARIŞI

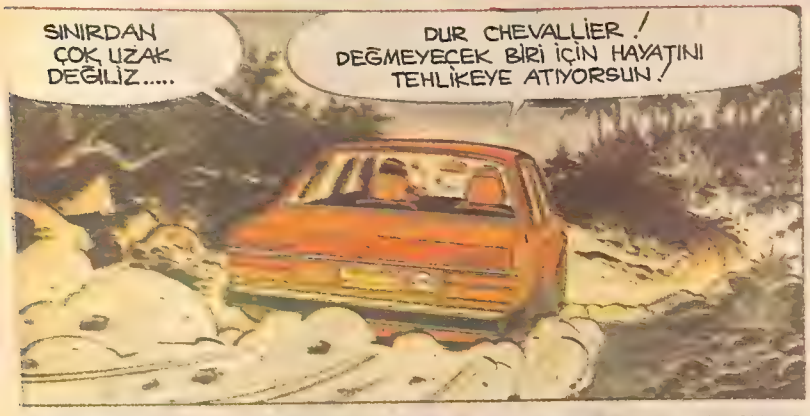

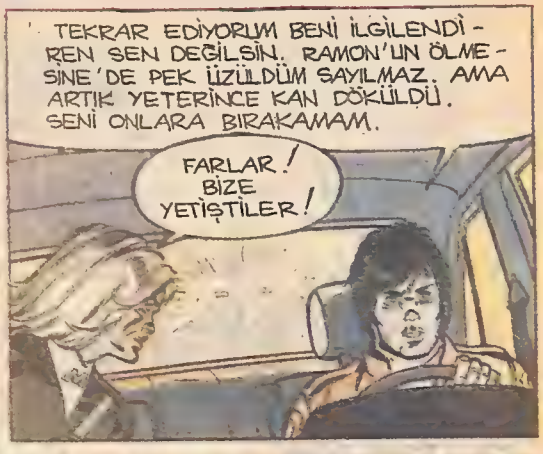

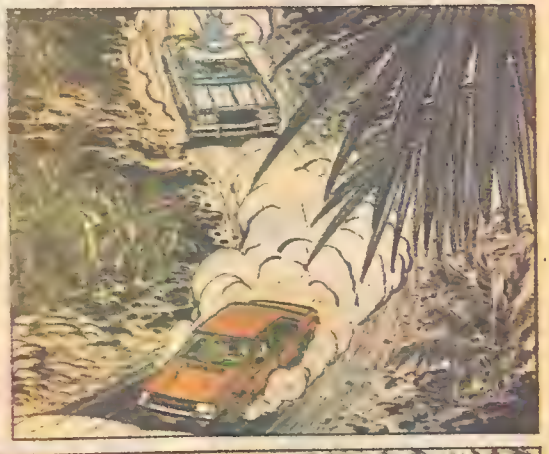

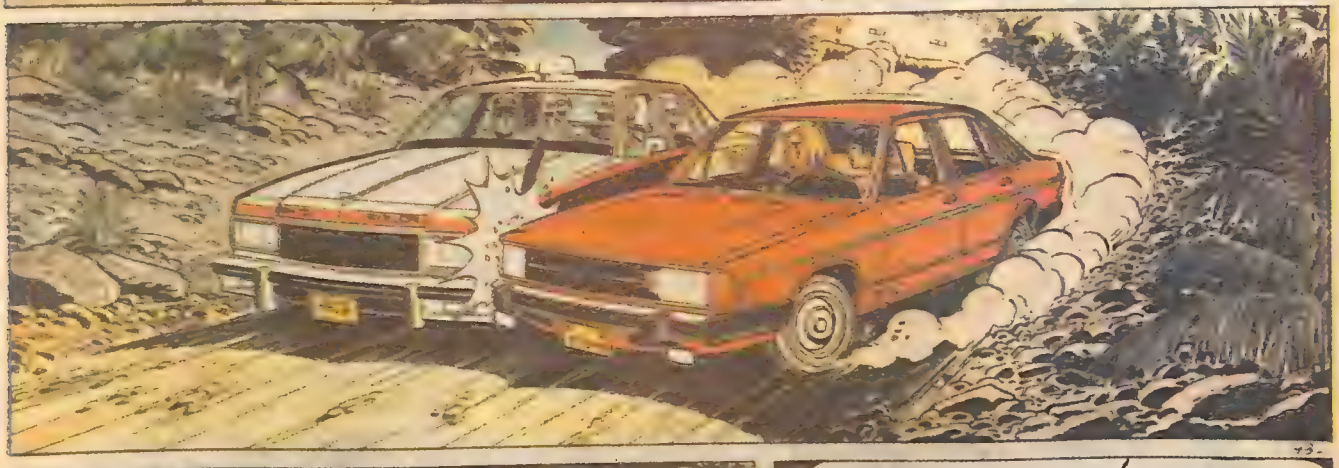

Yayın Hakkı (Copyright): Editions Lombard - Milliyet Yayın A.Ş.

BU BİR EMİRDİR, DOSTUM! DUR YOKSA VURURUM SENİ!
AMA.....BEN.... ŞEY!....
HAYDİ!.. ÇABUK!....
CHEVALLİER.... BİNİN!
AMA,.... BEN!...
KATİLİN PEŞİNE DÜŞMENİZ BÜYÜK BİR CESARET ÖRNEĞİ. AMA SONRA SİZİ SİLAHIYLA TEHDİT EDEREK GÖTÜRDÜ!
ASLINDA.....
BRAVO! ARKADAŞLARINIZ SİZLE GURUR DUYACAK! DEĞİL Mİ?
PAZARLIK EDİYOR!
SINIRDAN İKİ SAAT UZAKLIKTAYIZ EKSELANS.
BANA BAŞKANIM DEYİN! DAHA HIZLI! ONU YAKALAMALIYIZ!!!
POLICE
771P

İŞTE SINIR... BİR ŞANSIM DAHA VAR ...İŞTE KARŞILAMA HEYETİ...
KRAAK
ÇOK GEÇ! KÖPEK BAŞARDI! YAPACAK BİR ŞEY YOK! DÜŞMANLARIMIZIN ELİNDE EMNİYETTE SAYILIR! DÖNELİM!..
POLICIA
BAŞARDIM! POSTU KURTARDIM SAYILIR! UYKUM GELDİ. BİR UYUYABİLSEM. O DA NE!?

BİR TUZAK!? ÜÇ BOYUTLU BİR GÖRÜNTÜ OLMALI! HA, HA, HA! BANA YEDİREMEZLER!

KRAH!

DAHA SONRA..
DOSTLARIM, KATİL MAJOR'UN SINIRI GEÇTİKTEN SONRA BİR KAZA SONUCU ÖLDÜĞÜNÜ BİLDİRMEKTEN SEVİNÇ DUYARIM!
NASIL OLMUŞ KAZA?

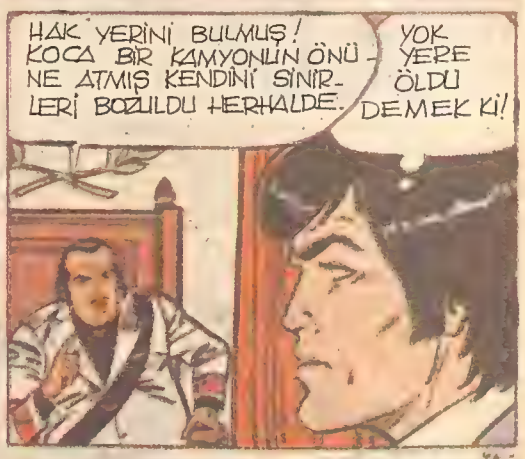
HAK YERİNİ BULMUŞ! KOCA BİR KAMYONUN ÖNÜNE ATMIŞ KENDİNİ SİNİRLERİ BOZULDU HERHALDE.
YOK YERE ÖLDÜ DEMEK Kİ!

NE DERSİN ALAİN?
İLGİNÇ... YA BİLEREK ÖLDÜRDÜLER BİR KAZADA, YA DA MAJOR KAMYONU BİR GÖRÜNTÜ SANDI. SONUÇ AYNI!

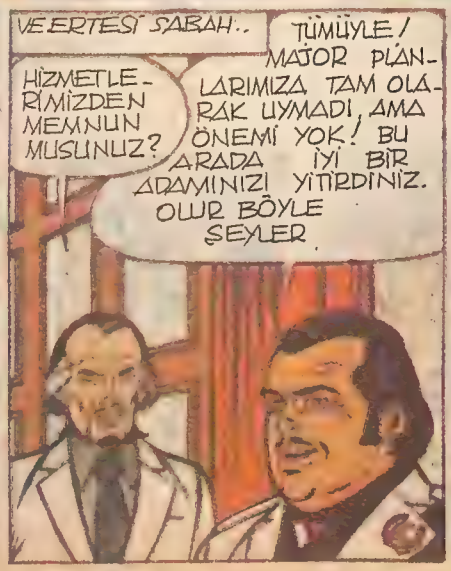
VE ERTESİ SABAH..
TÜMÜYLE! MAJOR PLÂNLARIMIZA TAM OLARAK UYMADI, AMA ÖNEMİ YOK! BU ARADA İYİ BİR ADAMINIZI YİTİRDİNİZ. OLUR BÖYLE ŞEYLER.
HİZMETLERİMİZDEN MEMNUN MUSUNUZ?

NE DÜŞÜNÜYORSUN ALAİN?
MAJOR'U DÜŞÜNÜYORDUM. DİSKALİFİYE ETTİLER AMA YİNE DE BU YIL İLK BEŞE GİRMEYİ BAŞARDI.
BU UNVANI KİMSE ELİNDEN ALAMAYACAK ASLINDA ZAVALLI BİR KİMSE İDİ!
BU SERÜVENİN SONU

TEST

Edebiyatçılarımızı Tanıyor musunuz?

1. "Usanmaz kendini insan bilenler halka hizmetten" diyen ünlü şair ve romancımız kimdir?

A) Tevfik Fikret
B) Namık Kemal
C) Şinasi
D) Yahya Kemal

2. Edebiyatımızın ilk psikolojik romanı sayılan "Eylül"ün yazarı kimdir?

A) Halit Ziya Uşaklıgil
B) Mehmet Rauf
C) Hüseyin Rahmi Gürpınar
D) Ahmet Mithat Efendi

3. Hangisi Haldun Taner'in eseridir?

A) Çıkrıklar Durunca
B) Kürk Mantolu Madonna
C) Çingeneler
D) Şişhaneye Yağmur Yağıyordu

4. Falih Rıfkı Atay'ın eseri olmayan hangisidir?

A) Üç İstanbul
B) Yolcu Defteri
C) Zeytindağı
D) Bizim Akdeniz

5. Edebiyat tarihçisi olmayan hangisidir?

A) Agâh Sırrı Levend
B) Mustafa Nihat Özön
C) Cevdet Kudret
D) Nurullah Ataç

6. Aşağıdaki dizeler hangi şairimizin bir şiirinden alınmıştır?
"Yaş otuz beş! Yolun yarısı eder; Dante gibi ortasındayız ömrün."

A) Orhan Veli
B) Fazıl Hüsnü Dağlarca
C) Ülkü Tamer
D) Cahit Sıtkı Tarancı

7. Ziya Osman Saba, hangi şairler grubunda yer alır?

A) Hecenin Beş Şairi
B) Yedi Meşale
C) Garipçiler
D) İkinci Yeni

8. "Türk İkizleri" kitabıyla Uluslararası Çocuk Kitapları Birliği'nin 1958 Hans Christian Andersen Yarışması'nda Şeref Armağanı kazanan öykü ve roman yazarımız kimdir?

A) Mümtaz Zeki Taşkın
B) Hakkı Özkan
C) Cahit Uçuk
D) Orhan Kemal

9. Romanlarıyla denizi ve deniz insanlarını konu edinen ünlü romancımız kimdir?

A) Kemal Tahir
B) Yaşar Kemal
C) Halikarnas Balıkçısı
D) Memduh Şevket Esendal

10. "Çukurova", "İnce Memed" deyince, hangi yazarımız akla gelir?

A) Demirtaş Ceyhun
B) Yaşar Kemal
C) Aziz Nesin
D) Fikret Otyam

11. "Şimdiki Çocuklar Harika" adlı eseri yanında 70'e yakın eseriyle uluslararası üne sahip mizah yazarımız kimdir?

A) Rıfat Ilgaz
B) Muzaffer İzgü
C) Aziz Nesin
D) Kandemir Konduk

12. Kurtuluş Savaşımız pek çok dalda sanat eserine konu olmuştur. Bunlardan biri de romandır. Aşağıdakilerden hangi romancımızın Kurtuluş Savaşı konulu bir romanı yoktur?

A) Samim Kocagöz
B) Yakup Kadri
C) Peyami Safa
D) Hasan İzzettin Dinamo

13. "Dostlar Beni Hatırlasın" adlı eseriyle halk şiirimizin son temsilcisi sayılan şairimiz kimdir?

A) Karacaoğlan
B) Ahmet Hamdi Tanpınar
C) Âşık Ömer
D) ÂşıkVeysel

14. "Parasız Yatılı" adlı ilk kitabıyla edebiyatımızda büyük bir ad yapan kadın yazarımız hangisidir?

A) Leyla Erbil B) Pınar Kür
C) Selçuk Baran D) Füruzan

15. Hangi sanatçımızın çocuklara yönelik bir eseri yoktur?

A) Talip Apaydın
B) Yalvaç Ural
C) Attila İlhan
D) Mehmet Seyda

Yanıtlar gelecek sayımızda

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

1/C, 2/C, 3/B, 4/C, 5/D, 6/C, 7/B, 8/B, 9/B, 10/B, 11/A, 12/D, 13/C, 14/D, 15/C.

Kartaltepe İlkokulu

Ebru Yener, anlatıyor

TARİHÇESİ

Okulumuz, adını Bakırköy ilçesinin Kartaltepe semtinden almaktadır. İlk kez 1899 yılında, yani tam 87 yıl önce Bakırköy Rüştiye Mektebi adıyla kurulan okulumuzun ilk binası Mektupçu Sokağı'nda yer alıyormuş. Birkaç yıl sonra Behramağa okul binasına taşınmış. Cumhuriyetin ilânından sonra da Bakırköy Kız Mektebi olmuştur.

Okul yönetimi 1930 yılında şimdi eğitim yaptığımız binaya taşınmış ve 2. Mektep adını almıştır. 1948 yılında Kartaltepe İlkokulu adını alarak öğretime başlamıştır. 1954 yılından başlayarak da çift öğretime geçmiştir.

Merhaba arkadaşlar!

Benim adım Ebru. Bir ilkokul öğrencisiyim. 9 yaşındayım ve bu yıl 5'inci sınıfa başladım. Bakırköy'de oturuyorum ve Kartaltepe İlkokulu'na gidiyorum. Tabii bildiğiniz gibi her geçen yıl derslerimiz zorlaşıyor. Ayrıca bu yıl bazı arkadaşlar kolej sınavlarına da girecekler. Aslında hem koleje girmek için çalışmak, hem de okulda çalışmak oldukça zor olacak.

Benim öğretmenim çok iyi bir öğretmendir. Hep öğrencilerini yetiştirmek için çabalar. Aslında bizim okulun bütün öğretmenlerinin iyi olduklarına inanıyorum. Ama ben bir tek kendi öğretmenimi tanıyorum.

Sınıf dedim de aklıma geldi, isterseniz size sınıfımı anlatayım. Sınıfım 5/A'dır ve sınıfta 39 kişiyiz. Sınıfımda hem çalışkan, hem tembel, hem uslu, hem de yaramazlar vardır ama ben hepsini seviyorum. Çünkü onlarla okuduğum 5' inci yıl bu.

Artık kardeş gibi olduk. Sınıfımızın en çalışkanı Bağran adlı bir arkadaşımdır. Aynı zamanda sınıf başkanlığı da yapan bu arkadaşım, bazen bağırarak, bazen de tatlı dille yaramaz çocukları susturmayı bilmektedir. Sınıfta en sevdiğim arkadaşlarıma gelince, bunların başında Özlem, Rita, Bağran, Ferah ve Gökhan gelir. Teneffüslere çıktığımda çoğunlukla bu arkadaşlarımla oynarım.

Siz okulunuzda hangi oyunları oynuyorsunuz, bilmem ama, bizim en sevdiğimiz oyun "Yerden yüksek" tir. Yerden yüksek oyununda biri ebe olur. Kaçanlar yerden yüksek bir yere ayaklarını basarlarsa, ebe olmaktan kurtulurlar. Yerden yüksek bir yere ayağını basamayıp, ebe tarafından ebelenen kişi ise, bir sonraki oyunda ebe olur.

Okulumuz üç katlıdır. Biz şimdi üçüncü kattayız. Okulumuzun bahçesinde bir Atatürk büstü, yanında da çeşmeler vardır. Suları hiç kesilmeyen bu çeşmeler hem susuzluğumuzu giderirler, hem de elimizi yüzümüzü yıkamamızı sağlarlar. Okulumuzda bizim okumamız için binlerce kitap bulunmaktadır. Özel günlerde gösteri yaptığımız sahneli bir de salonumuz vardır. Ama en önemlisi, kolejlere hazırlık için açılan kurslardır.

Okulumuzun bir yanında İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, öbür yanında da Milli Eğitim Dispanseri bulunmaktadır. Okulumuzdan çok memnunuz. Ama okulumuzun önündeki caddede bekleyip yolcu alan bir sürü otobüs bizi çok korkutuyor. Hele küçük sınıflara giderken daha da korkutuyordu.

Benim öğretmenimin adı Şükriye Çokar'dır. Müdürümüzün adı ise Nevzat Bayar. Arkadaşlarımı, öğretmenimi, müdürümüzü, tüm öğretmenleri kısacası okulumu çok seviyorum. Yaz boyunca okul açılsın diye bekledim durdum. Okulların açıldığı gün, bildiğiniz gibi İlköğretim Haftası'ydı. Sabah yapılan törende öğretmenim benden kürsüye çıkıp "İlköğretim Haftası" adlı şiiri ezbere okumamı istedi. Yüzlerce kişi karşısında ezbere bir şiir okumak hiç de kolay değil.İsterseniz siz de deneyin. Yüreğim ağzıma geldi. Ama şiire başladıktan sonra tüm heyecanım kayboldu. Hele o yüzlerce kişi beni alkışlayınca mutluluktan uçacak gibi oldum.

Bu yazıyı size, ödevlerimi bitirdikten sonra yazmaya başladım. Doğrusunu söylemek gerekirse, okulumu anlatmaya daha sayfalarca devam edebilirim. Ama belki siz daha ödevlerinizi bitirmediniz. Onun için size okulum olan Kartaltepe İlkokulu'nu daha fazla anlatmak istemiyorum. Ama okulum hakkında daha fazla şeyler öğrenmek istiyorsanız, annenizden, babanızdan izin alın ve gelin bizim okula. Hem sizlerle tanışırız, hem de siz bizim okulu daha iyi tanır, bize de kendi okulunuzu anlatırsınız.

1) *Öğretmenim beni tahtaya kaldırdığında en çok harita üzerinden ülkeleri ve başkentlerini göstermeyi severim.*

2) *Müdürümüz, okulumuzun öğretmenleri bir bütündür ve hepsi de bizleri çok severler.*

3) *Teneffüslerde (Soldan sağa) Bağran, Özlem, Ben, Rita, Ferah ve Gökhan oyunlar oynayıp, neşeleniriz.*

4) *Okulun ilk açıldığı gün yapılan törende kürsüye çıkıp, "İlköğretim Haftası" şiirini okumam beni çok heyecanlandırdı.*

5) *Okulumuzda halkoyunlarına çok önem verilir. Yapılan her törende arkadaşlarımızın güzel oyunlarını seyrederiz.*

MICHAEL JACKSON:

"Benimle birlikte başka bir gezegene gelir misiniz?"

"SİNEMA salonunda koltuğunuza oturdunuz, bekliyorsunuz. Birden ışıklar sönüyor. Salon kara bir perdeyle örtülmüş gibi sanki. Kimseden çıt çıkmıyor. Vee—bir anda keskin sesler arasında lazer ışınları salonu bir uçtan öteki uca delicesine delip geçiyorlar. Dört bir yanda irili ufaklı yıldızlar yanıp sönmeye başlıyorlar, Siz ne oluyor demeye kalmadan, uzay araçları tepenizde fıldır fıldır dönüyorlar. Artık bu koltuğunuzdan, bu sinema salonundan ve dünyamızdan çok uzaklarda-uzayın derinliklerindesiniz. Az daha beklersiniz bizimle birlikte bir başka gezegene gidebilirsiniz..."

Bu sözleri Michael Jackson söylüyor. Hayır, hayır astronot falan olmaya heveslenmedi. Size yeni filmini anlatıyor. Evet, Michael Jackson bu 17 dakikalık kısa metrajlı filmi izlerken kendinizi gerçekten uzayda gibi hissedeceğinizi garanti ediyor. Tabii , sözlerine bu yolculuğu yapmayı göze alırsanız 17 dakika boyunca onun şarkılarını dinleyebileceğinizi de ekliyor. Kısacası hem bir uzay filmi bu, hem de bir müzikal.

Bu filmde emeği geçenlerin başında ünlü yönetmen Coppola ve Lucas geliyorlar. Tabii tüm müzik ve danslar Michael'e ait. "Bu , yıllardır düşünü kurduğum bir olaydı. Filmin öyküsünü okuyup, Kaptan EO'yu canlandıracağımı öğrenince çok sevindim" diyor Michael.

Peki kimdir bu Kaptan EO? Filmde başka kimler var?

Michael Jackson keyifle anlatmaya başlıyor:

"Bir gezegen düşünün renksiz, sessiz, hüzünlü... Herkes karanlıklar, umutsuzluklar içinde yaşıyor. İşte bir gün, bu gezegene Kaptan EO ve arkadaşları geliyor. Müziğin, dansın ve ışıkların gücüyle Kaptan EO ve arkadaşları bu gezegeni bir anda ,gökkuşağı renkleriyle beziyorlar. Kaptan EO'nun arkadaşları garip komik tipler. Kelebek kanatlı turuncu bir maymun, nota hapşıran yeşil bir fil gibi... İşte bu neşeli tipler bir renk cümbüşü halinde bu soluk, hüzünlü gezegene danslarıyla, şarkılarıyla bir yaşama sevinci veriyorlar. Ve film mutlu sonla bitiyor. Benim de uzun zamandır düşlediğim bir şey gerçek oluyor."

Michael Jackson'un en büyük düşü sonunda gerçekleşti. Ünlü şarkıcı Disney stüdyolarında çevrilen filmin hem başrolünü oynadı hem de müzik ve danslarını hazırladı.

İki yıl sonra Rutan kardeşlerle katılan Jeana, pilot ola... babasından havacılığın ... inceliklerini öğrenmişti. ... planörle uçmak için can atıyordu.

Yeni Bir Planör

İki genç, önce bir motorlu planör yaptılar, sonra da 14 günlük bir yolculuğu gerçekleştirdiler

DICK Rutan ve Jeana Yeager kendi geliştirdikleri bir teknikle, yıllardır kurdukları bir düşü gerçekleştirdiler. Motorlu bir planörle tam 40.000 kilometre yol aldılar. Bu bir dünya turuydu. Yolculuk boyunca ne benzin aldılar ne de bir yerde mola verdiler. 14 gün boyunca hiç durmadan uçtular.

Rutan kardeşler bu uçağın ilk çizimlerini 1981 yılında bir çayevi masası üstünde gerçekleştirdiler. Bu arada durmadan çalıştılar, bilgilerini artırdılar. İki yıl sonra onlara Jeana adlı bir genç kız da katıldı.

1983 yılında uçağın büyük bir bölümü tamamlanmıştı. Bu uçağa bir motorlu planör demek daha doğruydu. Bu motorlu planör bir Boeing 727 gücündeydi. Ama ondan 120 kez daha hafifti. Motorsuz olarak ağırlığı 450 kilo çekiyordu. Çatısı çok hafif alaşımlardan yapılmıştı. Kanatları gerekirse kuş kanatları gibi hareket ederek planörün hava akımlarına karşı direncini artırıyordu. 5640 litre benzin, uçağın dengesini sağlamak için 15 yatay depoya dağıtılmıştı. Motor tarafından sırayla emilecekti. Üç yıl boyunca çeşitli deneyler yapıldı. Artık pilotlar bu büyük yolculuğa hazırdılar.

14 Eylül 1986 günü pilotlar kendi bölümlerine yerleştiler. Burası ancak 5 metrekarelik bir alandı. Pilotlardan biri oturuyor biri de yatıyordu. Altı saat sonra yerlerini değiştiriyorlardı. Böylece biri uyurken öteki,planörü yönetiyordu. Bu arada otomatik pilottan da bol bol yararlandılar.

3700 metre yükseklikte, hiç durmadan saatte 130 km. yol alan planör hiç sorun çıkarmadı. İki gencin yarattıkları bu teknik başarı kazanmıştı. Bu arada bazı bilim dallarının katkılarını da unutmamak gerek: Meteoroloji uzmanları sürekli olarak pilotlara hava durumunu bildirdiler. Merkezle haberleşme,radarlarla sağlandı. Mikrofilm halindeki yüzlerce harita da pilotların hizmetindeydi.

Pilotlar 14 günlük yolculukları sırasında saatlerce denizin üstünde uçtular. Ancak rahatları yerindeydi. Uçağın her bölümü birçok işe birden yarıyordu. Örneğin dışardaki ısı -10 ile 0 derece arasında değişirken pilotlar motorların sağladığı sıcaklık sayesinde hiç üşümüyorlardı.

Yayın Hakkı (Copyright): Peyo Sepp - Milliyet Yayın A.Ş.

TAMAM ŞİRİN BABA! HER PARÇAYI SÖKTÜK
AFERİN!
ŞİMDİ BÜTÜN BU PARÇALARLA NE YAPACAĞIZ?
ŞİMDİ ONLARI ARABALARA YERLEŞTİRİP, YALNIZ BENİM BİLDİĞİM BİR YERE GÖTÜRECEĞİZ.
UZAK BİR YER Mİ?
YOK CANIM... YÜRÜYEREK İKİ GÜNDE GİDERİZ.
!
BUGÜNLÜK BU KADAR ŞİRİNLİK YETER! GEÇ OLDU! EVLERİMİZE DÖNELİM!
BU GECE ÖNEMLİ BİR İŞİM VAR. KİMSE BENİ RAHATSIZ ETMESİN!
LABORATUVAR GİRMEK YASAKTIR
BAKALIM, ŞU FORMÜL NEREDE? HAH, İŞTE!
...VE DÖRT LÂLE TOHUMU, AŞMA KÖKLERİYLE KAYNAYAN SUYUN İÇİNE ATILACAK, SONRA...
İŞTE OLDU! DENEYELİM BAKALIM!
AH...OOOH! HARİKA! HİHİHİ... AH ŞİRİNLER BENİ BİR GÖRSE!

ERTESİ GÜN
ŞİRİNLERİM İYİ DİNLEYİN BENİ... ŞİMDİ YANINIZA YETERİNCE YİYECEK ALIN! SONRA UZAY ARACININ PARÇALARINI ŞİRİNCE ARABALARA YERLEŞTİRİN!
HADİ SİZ GİDİN, ORADA BULUŞURUZ! BEN BİR ASTRONOTŞİRİNE BAKAYIM!
NASIL? UYUYOR MU?
ŞİRİN BİR BEBEK GİBİ... ŞİRİN BABA..
HORRR!
ÇOK İYİ! ONU SİZ TAŞIYACAKSINIZ! HAYDİ GİDİYORUZ!
ZZZZ...
HORRR... IHI... HIMM... HIII...
AMAN, UYANMADAN ŞURUBU İÇİRMELİYİM.
GLOU GLOU GLOU GLOU GLOU
POOFFF! AZ KALSIN HER ŞEY ŞİRİNCE BOZULACAKTI.
HORRR... ZZZZ...
HER ŞEY YOLUNDA MI? SAKIN BİR ŞEY UNUTMAYIN!
MERAK ETME ŞİRİN BABA! HAZIRIZ!
PEKİ, ÖYLEYSE, GİDELİM!

AĞIR YÜKLÜ ARABALARI İTE-ÇEKE İLERLEDİLER. OVALARDAN, BAYIRLARDAN GEÇTİLER.
DAHA ÇOK YOLUMUZ VAR MI, ŞİRİN BABA?
YOK, YOK! BİRAZ GAYET EDİN CANIM! DÜŞÜ GERÇEKLEŞİNCE ASTRO-ŞİRİNOT'UN NE KADAR ÇOK SEVİNECEĞİNİ DÜŞÜNÜR! HEPİNİZ ONU SEVİNDİRMEK İSTİYORSUNUZ DEĞİL Mİ?

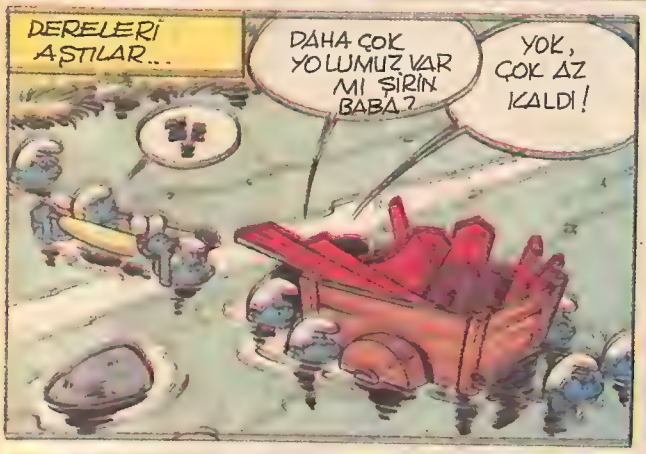
DERELERİ AŞTILAR...
DAHA ÇOK YOLUMUZ VAR MI ŞİRİN BABA?
YOK, ÇOK AZ KALDI!

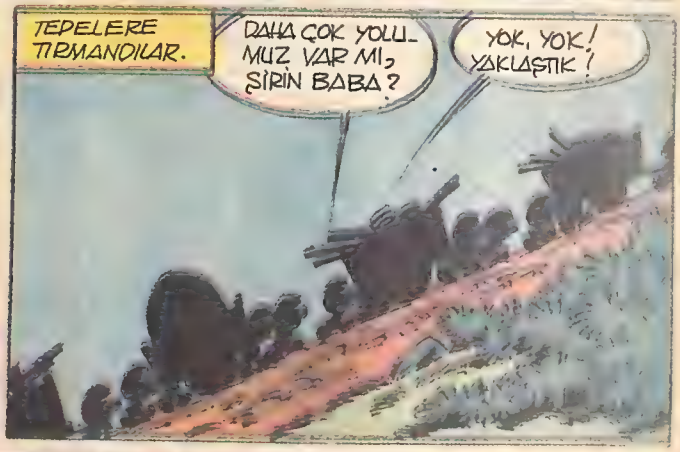
TEPELERE TIRMANDILAR.
DAHA ÇOK YOLUMUZ VAR MI, ŞİRİN BABA?
YOK, YOK! YAKLAŞTIK!

DİKKAT!.. ASTRONOŞİRİNOT UYANIYOR!..

AYAMANAY!
ÇABUK! ÇABUK!
ŞURU BU YETİŞTİREMİ!

HIH! HAH! HAY! ŞAKA YAPTIM! AMA İYİ ŞİRİNLEDİM SİZİ HAA?
ŞAKACI ŞİRİN!!!

BUNLAR DA HİÇ ŞAKADAN ANLAMIYORLAR!

GECE. YILDIZLARIN ALTINA UZANDILAR. HEPSİ YORGUNDU...
DAHA ÇOK YOLUMUZ VAR MI, ŞİRİN BABA?
EVET!

UUUFF! ÇOK SİZİN YORULDUM BEN!
GELİYORUZ! BAKIN!
AMA BU YANARDAĞ!
EVET!
ŞEYY! AMA SİZ BİZE BİR YANARDAĞIN ATEŞLER, LAVLAR PÜSKÜRTTÜĞÜNÜ SÖYLEMİŞTİNİZ.
EVET! AMA, BU SÖNMÜŞ BİR YANARDAĞ!
BUNDAN EMİN MİSİN?
ÜÜÜ ... EVET, EVET! YANİ ... BEN !.. HADİ BAKALIM GİDİYORUZ!
ARABALARI TEPEYE KADAR ÇEKECEK MİYİZ?
HAYIR! AZ ÖTEDE BİR GEÇİT VAR! BİR ZAMANLAR ORADAN LAVLAR AKARMIŞ. BİZ DE ORADAN RAHATÇA GEÇERİZ.
İŞTE BURASI!
BROUMMM

ÇOCUKLAR! "SEVDİĞİNİZ" BU KUTUDA...

PINAR

"sağlığınız için"

Pınar Süt, bir Yaşar Holding iştirâkidir.

Ciddi ve istikrarlı yönlendirme, tasarrufun güvencesidir.

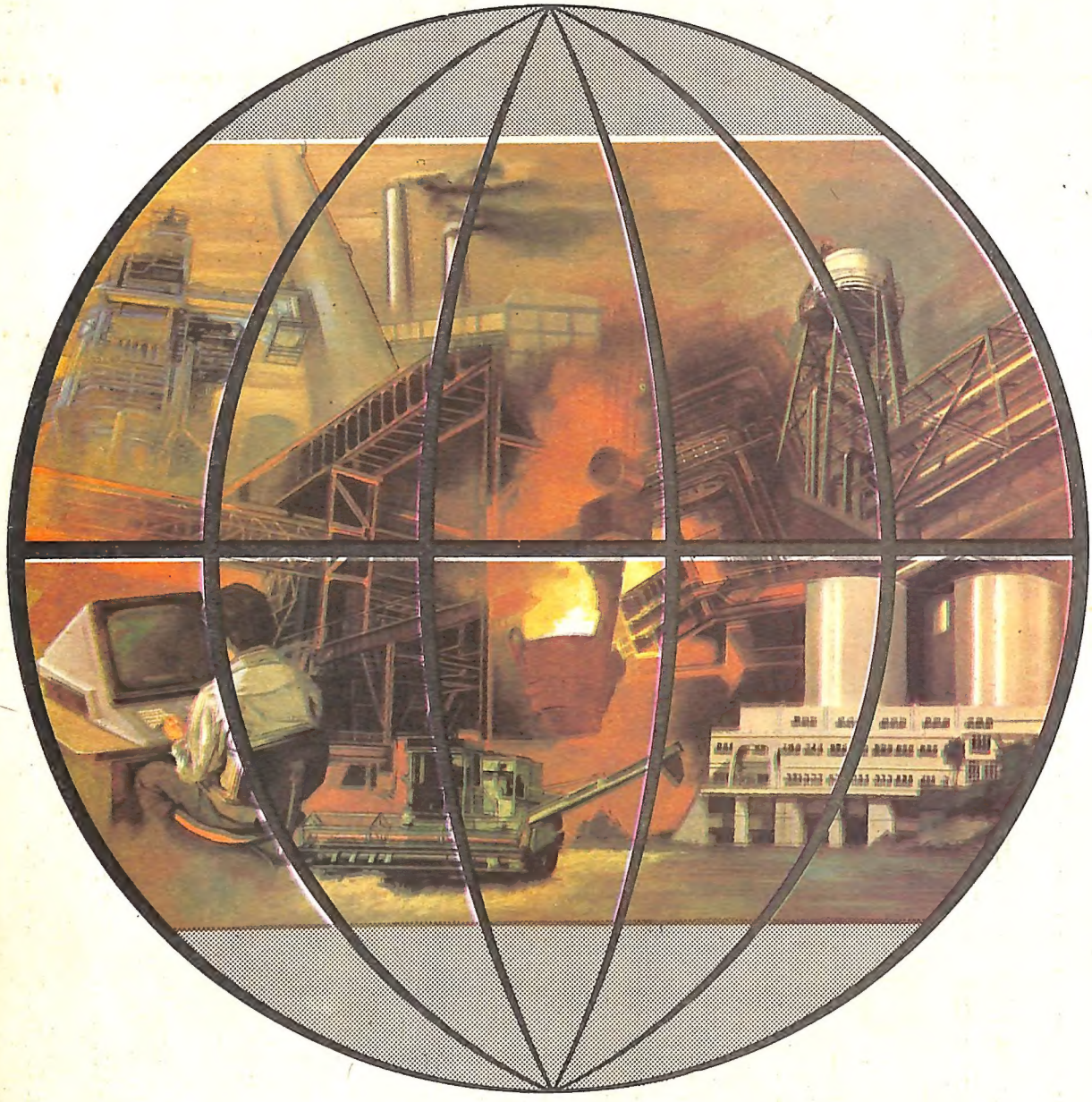

Türkbank, tasarrufun güvencesine ve yönlendirilmesine gösterdiği özen ve ciddiyetle, ülke ekonomisine büyük katkılar sağlamaktadır. Mutluyuz, gururluyuz.

Daima güvenle,
daha mutlu geleceğe.

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
"İKİNCİ ADRESİNİZ"

TÜRK TİCARET BANKASI

İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ

Eki İle